

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ໂຢຊຸວຍ

ສະບັບ 2010

ໂຢຊວຍ

ບົດທີ 1

ພວກອິສຣາເອນມຸ່ງໜ້າສູ່ປະເທດການາອານ

¹ຫລັງຈາກໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍລູກຂອງນູນ ທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກໂມເຊວ່າ, ²“ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາກໍເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ ສ່ວນເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນ ຈົ່ງຕຽມຕົວອອກໄປຂ້າມແມ່ນ້ຳຢໍແດນແລ້ວເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ. ³ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບ ໂມເຊວ່າ ດິນທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະຢຽບໄປນັ້ນ ແຫລະເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາມອບໃຫ້. ⁴ເຂດແດນຂອງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຕີນກັນດານທາງທິດໃຕ້ ຈົນຮອດພູເລບານອນທາງທິດເໜືອ ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເອຟຣາດທາງທິດຕາເວັນອອກ ທົ່ວທັງປະເທດຊາວຮິດຕີ ຈົນຮອດທະເລເມດີແຕຣາເນທາງທິດຕາເວັນຕົກ. ⁵ໃນຊົ່ວຊີວິດຂອງເຈົ້າ ຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດຕໍ່ສູ້ເຈົ້າໄດ້ ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບ ໂມເຊຢ່າງໃດ ເຮົາກໍຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ. ⁶ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງມີໃຈເຂັ້ມແຂງ ແລະກ້າຫານ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ນຳພາຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໄປຮັບເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາສັນຍາວ່າ ຈະມອບໃຫ້ແກ່ບູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາ. ⁷ເຈົ້າຈົ່ງມີໃຈເຂັ້ມແຂງ ແລະກ້າຫານແທ້ ຈົ່ງເຮັດຕາມພຣະທຳທັງໝົດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໄວ້ ຢ່າປະຖິ້ມຈັກຂໍ້ເລີຍ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນທຸກໆ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄປ. ⁸ເຈົ້າຢ່າລືມພຣະທຳຂອງເຮົາຈັກເທື່ອ ເຈົ້າຕ້ອງຮຽນຮູ້ຈາກປຶ້ມພຣະທຳນັ້ນທຸກມື້ທຸກຄືນ ແລະຈົ່ງຕັ້ງໃຈປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ນັ້ນ ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນທຸກວິທີທາງ ພ້ອມທັງມີຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າຂຶ້ນດ້ວຍ. ⁹ຈົ່ງຈົດຈຳເອົາຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ມີໃຈເຂັ້ມແຂງ ແລະກ້າຫານ ຢ່າຢ້ານ ຫລືຕົກໃຈເພາະວ່າເຮົາຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ກໍສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າໃນທຸກທຶນທຸກແຫ່ງທີ່ເຈົ້າຈະໄປເຖິງ.”

¹⁰⁻¹¹ເມື່ອນັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ສັ່ງກັບພວກທົວໜ້າວ່າ ຈົ່ງໄປປາວເຕືອນປະຊາຊົນຕາມສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຈັດແຈງເອົາອາຫານໃຫ້ພຽງພໍ ເພາະວ່າຍັງອີກສາມມື້ພວກເຈົ້າຈະພາກັນຂ້າມແມ່ນ້ຳຢໍແດນນີ້ໄປຍຶດຄອງເອົາດິນແດນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້.”

¹²ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍເວົ້າກັບຊາວຮູເບັນ ຊາວຄາດ ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຊາວມານາເຊວ່າ, ¹³“ຈົ່ງຈື່ຄຳທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຢໍແດນນີ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່. ¹⁴ໃຫ້ລູກເມຍ ແລະງົວຄວາຍຂອງພວກເຈົ້າພັກພາອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ເສຍກ່ອນ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ໂມເຊໄດ້ມອບໃຫ້ແລ້ວ ສ່ວນຜູ້ເປັນທະຫານໃຫ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳອອກນຳໜ້າໄປຊ່ວຍພວກພີ່ນ້ອງທີ່ຍັງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ ຕື່ເອົາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ. ¹⁵ເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ແຜ່ນດິນແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງຢູ່ທີ່ນີ້ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນ

ທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ.”

¹⁶ພວກເຂົາຕອບ ໂຢຊວຍວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດທຸກໆ ສິ່ງທີ່ທ່ານບອກ ແລະຈະໄປທຸກໆ ບ່ອນທີ່ທ່ານຈະສົ່ງພວກຂ້ານ້ອຍໄປ. ¹⁷ພວກຂ້ານ້ອຍຈະເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງທ່ານເໝືອນດັ່ງໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງ ໂມເຊ ຂໍຢຽງແຕ່ວ່າໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບ ໂມເຊ. ¹⁸ຖ້າຜູ້ໃດຂັດຂວາງ ແລະບໍ່ຍອມຟັງສິ່ງທີ່ທ່ານສັ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກໂທດປະທານຊີວິດ ສ່ວນທ່ານຈົ່ງມີໃຈເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານເທີ້ນ.”

ບົດທີ 2

ໂຢຊວຍສົ່ງຜູ້ສອດແນມໄປເມືອງເຢຣີໂກ

¹ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງຜູ້ສອດແນມສອງຄົນໄປຢ່າງລັບໆ ຈາກຄ້າຍພັກທີ່ຊິດຕິມ ເພື່ອໄປເບິ່ງປະເທດແລະເມືອງ ເຢຣີໂກ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ສອດແນມທັງສອງຈຶ່ງພາກັນອອກໄປ ເມື່ອຮອດເມືອງ ເຢຣີໂກ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຂົ້າໄປພັກເຊົາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຍິງສາວໂສເພນີຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຣາຣາບ. ²ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດເມືອງ ເຢຣີໂກ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ໃນແລງມື້ນີ້ມີຊາວອິສຣາເອນສອງຄົນໄດ້ເຂົ້າມາສອດແນມເບິ່ງປະເທດຂອງເຮົາ. ³ພະອົງກໍຈັດສົ່ງຄົນໄປຫານາງ ຣາຣາບ ແລ້ວບອກວ່າ, “ຈົ່ງມອບຊາຍຄົນທີ່ພັກຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້ານີ້ໃຫ້ເຮົາເສຍ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາມາສອດແນມເບິ່ງປະເທດຂອງເຮົາ.” ⁴⁻⁶ຝ່າຍນາງ ຣາຣາບກໍເຊື່ອງຊາຍສອງຄົນນັ້ນໄວ້ເທິງຫລັງຄາພຽງໃນກອງລ່າຕົນປ່ານທິນາງໄດ້ລຽນໄວ້ຢູ່ເທິງນັ້ນ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກການເປັນມາຂອງພວກເຂົາດຽວນີ້ ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຊາຍພວກນັ້ນມາພັກຢູ່ເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍແທ້ຈິງ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໜີໄປແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເວລາເຊົ້າມືດ ເພື່ອໃຫ້ຫວິດກ່ອນປະຕູເມືອງຈະອັດ ສ່ວນຂ້ານ້ອຍເອງກໍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາໄປທາງໃດ ຈົ່ງພ້າວອອກໄປຕິດຕາມພວກເຂົາໃຫ້ທັນ.” ⁷ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພ້າວອອກຕິດຕາມຈົນຮອດທ່າແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກຫວິດເມືອງແລ້ວປະຕູເມືອງກໍອັດ.

⁸⁻⁹ກ່ອນຊາຍທັງສອງຈະນອນ ນາງ ຣາຣາບກໍຂຶ້ນໄປຫາພວກເຂົາຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງ ແລະເວົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະຂ້ານ້ອຍຍອມຮັບວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍທຸກຄົນຢ້ານພວກທ່ານຫລາຍ ແລະຄົນທົ່ວທຸກອານາເຂດກໍເກີດຄວາມຢ້ານຕົກໃຈຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ. ¹⁰ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານ ໃຫ້ນ້ຳທະເລແດງແຫ້ງລົງຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານເດີນທາງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ຍິນຂ່າວອີກວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຂ້າເຈົ້າຊີວິດຊາວອະໂມຣິດທັງສອງອົງຄື ສີໂຣນ ແລະໂອກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຢໍແດນ. ¹¹ຍ້ອນພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນເລື່ອງຕ່າງໆ ນີ້ແຫລະ ທຸກຄົນຈຶ່ງເກີດມີຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈ ແລະຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແມ່ນອົງທີ່ສະຖິດຢູ່ເທິງຟ້າສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ¹²ບັດນີ້ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງສາບານຊ້ອງພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເນື່ອງຈາກຄວາມດີທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານນີ້ ຂໍໃຫ້ຄິດເຫັນຂ້ານ້ອຍ ແລະຄອບຄົວຍາດ

ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ ແລະຂໍໃຫ້ສະແດງຫລັກຖານກ່ຽວກັບຄໍາສາບານນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ.
 13 ເພື່ອຊ່ອຍພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງຕະຫລອດທັງຄອບຄົວຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.” 14 ດັ່ງ-
 ນັ້ນ ຊາຍທັງສອງຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ພວກຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕາຍແທນເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເປີດ-
 ເຜີຍເລື່ອງທີ່ພວກຂ້ອຍເຮັດນີ້ ພວກຂ້ອຍຈະຕອບສະໜອງຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະຄວາມສັດຊື່
 ຂອງເຈົ້າໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ອຍ.”

15 ເມື່ອງຈາກວ່າເຮືອນຂອງນາງ ຣາຮາບ ຕິດກັບກໍາແພງເມືອງລາວຈຶ່ງຢ່ອນເຊືອກໃຫ້ຊາຍ
 ທັງສອງລົງທາງປ່ອງຢ້ຽມ. 16 ແລະເວົ້າແກ່ພວກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປລີ້ຢູ່ເທິງພູນັ້ນສາມມື້ ຈົນ
 ພວກທີ່ຕິດຕາມນັ້ນກັບມາເສຍກ່ອນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ພົບພໍ້ພວກທ່ານ ຫລັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງພາ-
 ກັນໄປຕາມຫົນທາງຂອງພວກທ່ານ.” 17 ຜູ້ສອດແນມທັງສອງຈຶ່ງບອກນາງວ່າ, “ພວກຂ້ອຍຈະ
 ເຮັດຕາມຄໍາສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບເຈົ້າ. 18 ຈົ່ງຟັງເດີ້ ໃນເວລາທີ່ພວກຂ້ອຍກັບມາໂຈມຕີປະເທດນີ້
 ເຈົ້າຈຶ່ງເອົາເຊືອກສີແດງເຂັ້ມຜູກໄວ້ທີ່ປ່ອງຢ້ຽມບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢ່ອນພວກຂ້ອຍລົງນີ້ ແລະໃຫ້ພວກ
 ພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງຕະຫລອດທັງຄອບຄົວຂອງເຈົ້າມາໂຮມກັນຢູ່ເຮືອນຫລັງນີ້ໝົດ. 19 ຖ້າວ່າຜູ້ໃດ
 ອອກຈາກເຮືອນເຈົ້າໄປ ຄວາມຕາຍຈະມາເຖິງຜູ້ນັ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດຂອງລາວເອງ ພວກຂ້ອຍ
 ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບ ແຕ່ວ່າ ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຖືກຂ້າ ຈຶ່ງແມ່ນຄວາມຜິດຂອງ
 ພວກຂ້ອຍ. 20 ແລະຖ້າເຈົ້າເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດນີ້ ພວກຂ້ອຍກໍຈະຕ້ອງພົ້ນຈາກຄໍາສາບແຊ່ງ
 ນັ້ນ. 21 ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຍິນຍອມທຸກຢ່າງ” ເມື່ອຊາຍສອງຄົນອອກໄປແລ້ວ ນາງກໍ
 ເອົາເຊືອກສີແດງເຂັ້ມຜູກໄວ້ທີ່ປ່ອງຢ້ຽມ. 22 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຊາຍທັງສອງກໍຂຶ້ນໄປລີ້ຢູ່ເທິງພູເປັນ
 ເວລາສາມມື້ ສ່ວນພວກທີ່ອອກຕິດຕາມກໍຊອກຫາທົ່ວທຸກບ່ອນ ແຕ່ບໍ່ພົບຈຶ່ງພາກັນກັບຄືນເມືອ.
 23 ເມື່ອນັ້ນ ສອດແນມທັງສອງຄົນກໍພາກັນລົງມາຈາກພູ ຂ້າມແມ່ນໍ້າແລ້ວມຸ່ງໜ້າໄປຫາໂຢຊວຍ
 ແລະເລົ່າເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສູ່ເພິ່ນຟັງ. 24 ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍແນ່ໃຈວ່າ ພຣະ-
 ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເພາະວ່າປະຊາຊົນທຸກຄົນໃນເມືອງນັ້ນພາ-
 ກັນເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈຍ້ອນພວກເຮົາ.”

ບົດທີ 3

ພວກອິສຣາເອນຂ້າມແມ່ນໍ້າຢ່າຍແດນ

1 ມື້ໃໝ່ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍກໍຕື່ນແຕ່ເຂົ້າ ພາພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນອອກຈາກຄ້າຍພັກທີ່ຊົດຕິມ
 ມຸ່ງໜ້າສູ່ແມ່ນໍ້າຢ່າຍແດນ ພວກເຂົາຍຸດພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກ່ອນຈະຂ້າມແມ່ນໍ້າໄປ. 2 ຄົນເວລາລ່ວງມາໄດ້
 ສາມມື້ແລ້ວ ພວກທົ່ວໜ້າກໍຢ່າງເລາະໄປມາໃນຄ້າຍພັກນັ້ນ. 3 ແລະສັ່ງຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ເວລາ
 ພວກເຈົ້າເຫັນພວກປະໂລທິດ ຫາມຫີບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າອອກໄປ
 ຈຶ່ງອອກຕິດຕາມໂລດ. 4 ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກຫົນທາງທີ່ຈະໄປ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ເຄີຍຜ່ານທາງ
 ເສັ້ນນັ້ນຈັກເທື່ອ ແຕ່ວ່າ ຢ່າຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ຫີບນັ້ນ ຈຶ່ງຢ່າງໃຫ້ມີໄລຍະໄກຈາກຫີບຄໍາສັນຍາ
 ປະມານສອງພັນສອກ.”

5 ແລ້ວໂຢຊວຍກໍບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງຮັກສາຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າມື້-

ອື່ນພຣະອົງຈະຊົງເຮັດການອັດສະຈັນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.”⁶ ແລ້ວ ໂຢຊວຍ ໄດ້ບອກພວກປະໂລຫິດທາມຫົບຄຳສັນຍາອອກໜ້າໄປກ່ອນຄົນທັງຫລາຍ ພວກເຂົາກໍປະຕິບັດຕາມ.

⁷ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ມື້ນີ້ເຮົາຈະບອກອິສຣາເອນທຸກຄົນໃຫ້ກຽດແກ່ເຈົ້າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າ. ⁸ເໝືອນດັ່ງໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳໂມເຊ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງພວກປະໂລຫິດທີ່ທາມຫົບຄຳສັນຍານັ້ນວ່າ ເມື່ອໄປຮອດແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ແລ້ວ ໃຫ້ຢຸດຢູ່ແຄມນ້ຳໃກ້ໆ ກັບຕາຝັ່ງເສຍກ່ອນ.”

⁹ແລ້ວ ໂຢຊວຍກໍສັ່ງປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆ ພີ່ເພື່ອພັງຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຊົງສັ່ງໄວ້. ¹⁰ມື້ນີ້ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຊີວິດຢູ່ ແລະຊົງສະຖິດຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຈະຊົງຂັບໄລ່ຊາວການາອານ ຣິດຕີ ຣິວີ ເປຣິ-ຊີ ກິກາຊີ ອະໂມຣິດ ແລະຊາວເຢບຸດ ໃຫ້ໜີອອກໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ. ¹¹ສ່ວນຫົບຄຳສັນຍາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ໄປກ່ອນພວກເຈົ້າ. ¹²ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຄັດເລືອກເອົາສິບຄົນຈາກຕະກູນອິສຣາເອນ ແຕ່ລະຕະກູນໃຫ້ໄດ້ຜູ້ໜຶ່ງ. ¹³ເມື່ອເວລາພວກປະໂລຫິດທາມຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໄປຢຽບນ້ຳ ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ຈະແຍກອອກຈາກກັນ ແລະນ້ຳທີ່ໄຫລມາແຕ່ທາງເໜືອຈະຢຸດໂຮມຢູ່ບ່ອນດຽວ.”

¹⁴ເວລານັ້ນເປັນເວລາເກັບກູ່ງວ່າ ນ້ຳໄດ້ຂຶ້ນເຕັມຕາຝັ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ພວກປະຊາຊົນຈຶ່ງມຸ່ງໜ້າອອກຈາກຄ້າຍພັກໄປຂ້າມແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ສ່ວນປະໂລຫິດກໍທາມຫົບຄຳສັນຍາອອກໄປກ່ອນ. ¹⁵ພໍຮອດແມ່ນ້ຳຢໍແດນພວກປະໂລຫິດກໍລົງຢຽບນ້ຳ. ¹⁶ທັນໃດນັ້ນ ນ້ຳກໍໂຮມເຂົ້າກັນ ແລະຢຸດໄຫລໄກຈາກພວກເຂົາທີ່ເມືອງອາດາມ ໃກ້ໆ ກັບເມືອງຊາເຣທານ ນ້ຳນັ້ນກໍບໍ່ໄຫລລົງສູ່ທະເລຕາຍອີກ ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍຂ້າມໄປໃກ້ໆ ເມືອງເຢຣິໂກ. ¹⁷ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຂ້າມໄປຢູ່ເທິງດິນແຫ່ງນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດທີ່ທາມຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍຍືນຢູ່ເທິງດິນແຫ່ງກາງນ້ຳຢໍແດນ ຈົນພວກປະຊາຊົນທຸກຄົນຂ້າມໄປຫວິດໝົດ.

ບົດທີ 4

ຫິນສິບສອງກ້ອນໝາຍເຖິງຫຍັງ?

¹ຫລັງຈາກປະຊາຊົນຂ້າມແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ໄປແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງກ່າວຕໍ່ ໂຢຊວຍ ວ່າ, ²“ຈົ່ງເລືອກເອົາສິບສອງຄົນຈາກແຕ່ລະຕະກູນ ອິສຣາເອນ. ³ແລ້ວສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຍົກເອົາຫິນສິບສອງກ້ອນຈາກກາງແມ່ນ້ຳ ໃນບ່ອນທີ່ພວກປະໂລຫິດໄດ້ຍືນຢູ່ ແລະຂົນໄປວາງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ຈະຕັ້ງຄ້າຍພັກຄືນນີ້.”

⁴⁻⁵ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍ ຈຶ່ງເອີ້ນເອົາສິບສອງຄົນທີ່ເລືອກໄວ້ນັ້ນມາ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປໃນແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ທາງດ້ານໜ້າຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ລະຄົນຈົ່ງແຍກເອົາຫິນກ້ອນໜຶ່ງມາສຳລັບຕະກູນຂອງຕົນ. ⁶ກ້ອນຫິນເຫລົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນຈື່ຈຳວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍເຫລືອພວກເຂົາຢ່າງໃດ ຖ້າວ່າ ພາຍຂ້າງໜ້າລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ ຈະຖາມເຖິງຄວາມໝາຍຂອງກ້ອນຫິນເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະບອກ

ພວກເຂົາໄດ້ວ່າ, ⁷ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນອິສຣາເອນຈື່ຈໍາຕະຫລອດໄປວ່າ ແມ່ນໍ້າຢໍແດນຢຸດໄຫລເມື່ອເວລາຫາມຫີບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າມແມ່ນໍ້າມາ.”

⁸ຕໍ່ມາ ພວກນັ້ນກໍເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງ ໂຢຊວຍ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ເພິ່ນ ພວກເຂົາແຍກເອົາກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນອອກຈາກກາງແມ່ນໍ້າຢໍແດນຕາມຈໍານວນຕະກູນອິສຣາເອນ ເພື່ອເອົາໄປວາງໄວ້ໃນບ່ອນຕັ້ງຄ້າຍພັກເຊົາ. ⁹ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍຕັ້ງຫີນອີກສິບສອງກ້ອນໄວ້ກາງແມ່ນໍ້າຢໍແດນ ໃນບ່ອນທີ່ພວກປະໂລຫິດຫາມຫີບຄໍາສັນຍາຢືນຢູ່ນັ້ນ ຫີນນັ້ນຍັງມີຢູ່ຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້.

¹⁰ສ່ວນພວກປະໂລຫິດກໍຢືນຢູ່ກາງແມ່ນໍ້າຢໍແດນ ຈົນຄໍາສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໄວ້ກັບ ໂຢຊວຍສໍາເລັດລົງ ຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້. ¹¹ປະຊາຊົນກໍຟ້າວຂ້າມໄປ ເມື່ອທຸກໆ ຄົນຂ້າມໄປໝົດແລ້ວ ພວກປະໂລຫິດພ້ອມດ້ວຍຫີບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍຂຶ້ນຈາກແມ່ນໍ້າແລະອອກໄປກ່ອນໜ້າພວກເຂົາ. ¹²ສ່ວນຕະກູນຮູເບັນ ຄາດ ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຈາກຕະກູນມານາເຊ ກໍຂ້າມແມ່ນໍ້າໄປກ່ອນໝູ່ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງ ໂຢຊວຍ. ¹³ຄົນທັງໝົດນີ້ມີປະມານສິ່ສິບພັນຄົນ ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມໃນການຮົບເສິກ ໄດ້ຂ້າມໄປສູ່ທົ່ງພຽງໃກ້ເມືອງເຢຣີໂກ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງພວກເຂົາຢູ່. ¹⁴ໃນມື້ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນໃຫ້ກຽດແກ່ໂຢຊວຍເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢ່າເກາງຕະຫລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເພິ່ນ ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ຢ້ານຢ່າເກາງໂມເຊນັ້ນ.

¹⁵⁻¹⁷ສ່ວນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງບອກປະໂລຫິດທີ່ຫາມຫີບຄໍາສັນຍານັ້ນ ຂຶ້ນມາຈາກກາງແມ່ນໍ້າຢໍແດນ” ໂຢຊວຍກໍປະຕິບັດຕາມ. ¹⁸ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຂຶ້ນມາຮອດດິນແຫ້ງແລ້ງ ແມ່ນໍ້າກໍໄຫລເຂົ້າໃສ່ກັນເຕັມຕາຝັ່ງຄືເກົ່າອີກ.

¹⁹ໃນມື້ທີ່ປະຊາຊົນຂ້າມແມ່ນໍ້ານັ້ນ ເປັນມື້ທີ່ສິບຂອງເດືອນທີ່ໜຶ່ງ ແລະພວກເຂົາພາກັນຢຸດພັກຢູ່ທີ່ກິນການ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເຢຣີໂກ. ²⁰ສ່ວນ ໂຢຊວຍກໍເອົາຫີນສິບສອງກ້ອນທີ່ເອົາຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນໍ້າຢໍແດນຕັ້ງໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ²¹ແລະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ຖ້າລູກຖາມພໍ່ວ່າ ຫີນນັ້ນໝາຍເຖິງຫຍັງ? ²²ພວກເຈົ້າຈົ່ງບອກລູກວ່າ ໝາຍເຖິງເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຂ້າມແມ່ນໍ້າຢໍແດນເທິງດິນແຫ້ງ. ²³ດ້ວຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແມ່ນໍ້າຢໍແດນ ແຫ້ງລົງ ຈົນທຸກໆ ຄົນຂ້າມໄປໄດ້ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງບັນດານ ໃຫ້ນໍ້າທະເລແດງແຫ້ງລົງ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າມມາໄດ້. ²⁴ຍ້ອນເລື່ອງນີ້ທຸກໆ ຄົນໃນໂລກຈະຮູ້ຈັກອໍານາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະຢ້ານຢ່າເກາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.”

ບົດທີ 5

ການຮັບພິທີຕັດ ແລະງານສະຫລອງປັດສະຄາທີ່ກິນການ

¹ເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ແມ່ນໍ້າຢໍແດນ ແຫ້ງລົງເພື່ອຂົງໄຜດໃຫ້ຄົນອິ-

ສຣາເອນຂ້າມໄປ ເຈົ້າຊີວິດຊາວອະໂມຣິດທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າຊີວິດການາອານທີ່ຢູ່ໃກ້ທະເລ ຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະເສຍຂວັນຍ້ອນພວກອິສຣາເອນ.

²ໃນຄວາມນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ໃຫ້ລົງມືເຮັດມິດທິນ ເພື່ອໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນຮັບພິທີຕັດອີກ.” ³ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງເຮັດມິດທິນ ເພື່ອໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຮັບພິທີຕັດທີ່ພູໜັງຫຸ່ມປາຍໂຄ້ຍ. ⁴ການທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ກໍເພາະວ່າຈຳນວນຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນທະຫານໄດ້ເວລາອອກຈາກປະເທດເອຢິບມາ ພວກເຂົາໄດ້ຕາຍໝົດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ⁵ພວກນັ້ນແມ່ນພວກທີ່ຮັບພິທີຕັດແລ້ວ ແຕ່ຜູ້ທີ່ເກີດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດຈັກຄົນ. ⁶ໃນເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນທຽວໄປມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານລະຫວ່າງສີ່ສິບປີນັ້ນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄວາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສັນຍາກັບພວກເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນແຜ່ນດິນອັນອຸດົມສົມບູນ ທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບປູ່ຢາຕາຍາຍວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.” ⁷ສ່ວນລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ແທນພວກເຂົານັ້ນ ໂຢຊວຍ ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດໃຫ້ ເພາະພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບມາກ່ອນ ໃນເວລາເດີນທາງຢູ່ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ⁸ຫລັງຈາກຮັບພິທີຕັດແລ້ວ ຊົນຊາດທັງໝົດກໍພາກັນພັກເຊົາຢູ່ຈົນບາດແຜທາຍເຈັບ. ⁹ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າພົ້ນຈາກຄວາມໝັ້ນປະໝາດໃນການເປັນທາດທີ່ປະເທດເອຢິບ” ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ກິນການເທົາທຸກມື້ນີ້.

¹⁰ໃນເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນພັກເຊົາຢູ່ກິນການຕາມທັງພູງຂອງເມືອງເຢຣິໂກ ພວກເຂົາໄດ້ສະຫລອງປັດສະຄາ ໃນຕອນຄ່ຳມື້ວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນນັ້ນ. ¹¹ຫລັງຈາກປັດສະຄາແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ກິນແຕ່ສິ່ງທີ່ຊາວການາອານປູກໄວ້ ຄືເຂົ້າຂົ້ວ ແລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ. ¹²ຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນມາ ພວກອິສຣາເອນກໍບໍ່ມີມານາອີກ ໃນປີນັ້ນ ພວກເຂົາກິນແຕ່ສິ່ງທີ່ຊາວການາອານປູກໄວ້.

ໂຢຊວຍພົບຊາຍຖືດາບ

¹³ເວລາໂຢຊວຍໄປໃກ້ຈະຮອດເມືອງເຢຣິໂກ ໃນທັນໃດນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຖືດາບ ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ແລະຕາມວ່າ, “ທ່ານເປັນທະຫານຝ່າຍເຮົາ ຫລືຝ່າຍສັດຕູ?” ¹⁴ຊາຍຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເປັນທະຫານຝ່າຍໃດ ເຮົາມານີ້ໃນຖານະເປັນຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ໂຢຊວຍຈຶ່ງໝູບໜ້າລົງຂາບໄຫວ້ ແລະທູນຖາມວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຢາກຈະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຮັດຫຍັງ?” ¹⁵ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງຖອດເກີບຂອງເຈົ້າອອກ ເພາະບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນັ້ນເປັນບ່ອນສັກສິດ” ແລ້ວໂຢຊວຍກໍເຮັດຕາມຄຳສັ່ງ.

ບົດທີ 6

ການຟັງທະລາຍຂອງເມືອງເຢຣິໂກ

¹ຍ້ອນຊາວອິສຣາເອນ ໃກ້ເມືອງເຢຣິໂກ ປະຕູເມືອງກໍອັດໄວ້ຢ່າງແໜ້ນໜາ ໂດຍບໍ່ມີໃຜ

ເຂົ້າອອກໄດ້. ²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງຟັງ ເຮົາຈະມອບເມືອງເຢຣິໂກ ແລະເຈົ້າຊີວິດໃນເມືອງນີ້ ພ້ອມທັງທະຫານຜູ້ກ້າຫານໄວ້ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າ. ³ເຈົ້າພ້ອມບັນດາທະຫານຂອງເຈົ້າ ຈຶ່ງພາກັນຢ່າງອ້ອມເມືອງນີ້ມີລະເທື່ອພາຍໃນທຶກມີ້. ⁴ໃຫ້ພວກປະໂລທິດເຈັດຄົນຖືແກອອກໄປກ່ອນທົບຄຳສັນຍາ ແລ້ວໃນມື້ທີ່ເຈັດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢ່າງອ້ອມເຈັດຮອບໂດຍມີພວກປະໂລທິດເປົ່າແກນຳໜ້າ. ⁵ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງແກດັງຂຶ້ນເປັນສຽງຍາວໆ ທຸກຄົນຈຶ່ງພາກັນຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ ແລ້ວກຳແພງເມືອງຈະເຈື່ອນລົງ ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໄປໃນເມືອງທັນທີ.”

⁶ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງເອີ້ນພວກປະໂລທິດມາແລ້ວບອກວ່າ, “ຈົ່ງຫາມທົບຄຳສັນຍາໄປ ສ່ວນປະໂລທິດອີກເຈັດຄົນ ໃຫ້ຖືແກນຳໜ້າທົບຄຳສັນຍາໄປ.” ⁷ແລ້ວ ໂຢຊວຍໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງຢ່າງອ້ອມເມືອງ ແລະໃຫ້ພວກທະຫານຢ່າງອອກໜ້າທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”

⁸ເມື່ອ ໂຢຊວຍສັ່ງແລ້ວ ປະໂລທິດເຈັດຄົນກໍເປົ່າແກຢ່າງນຳໜ້າທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ⁹ສ່ວນທະຫານກອງໜ້າ ກໍຢ່າງອອກໄປກ່ອນພວກປະໂລທິດທີ່ເປົ່າແກ ແລະພວກກອງຫລັງກໍຢ່າງຕາມທົບຄຳສັນຍາໄປ ສຽງແກດັງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ¹⁰ແຕ່ໂຢຊວຍໄດ້ບອກພວກປະຊາຊົນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ໂຮຮ້ອງຫລືໃຊ້ສຽງຈົນກວ່າຈະມີຄຳສັ່ງໃໝ່. ¹¹ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປະໂລທິດຫາມທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງອ້ອມເມືອງໜຶ່ງຮອບ ແລ້ວຈຶ່ງພາກັນກັບໄປຄ້າຍພັກ ເພື່ອພັກຜ່ອນໃນເວລາກາງຄືນ.

¹²ເຂົ້າມື້ໃໝ່ມາ ໂຢຊວຍລຸກແຕ່ເດິກ ສ່ວນພວກປະໂລທິດກໍຫາມທົບຄຳສັນຍາອອກໄປ. ¹³ເມື່ອພວມຢ່າງໄປນັ້ນ ປະໂລທິດເຈັດຄົນກໍເປົ່າແກອອກໜ້າກ່ອນ ສ່ວນທະຫານກອງໜ້າກໍຢ່າງອອກກ່ອນ ແລະກອງຫລັງກໍຢ່າງຕາມໄປພ້ອມທັງສຽງແກຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ¹⁴ໃນມື້ທີສອງ ພວກເຂົາຢ່າງອ້ອມເມືອງອີກຮອບໜຶ່ງ ແລ້ວກໍຫລົບຄືນເມື່ອຄ້າຍພັກ ພວກເຂົາພາກັນເຮັດຢູ່ດັ່ງນີ້ຕະຫລອດທັງທຶກມີ້.

¹⁵ສ່ວນມື້ທີ່ເຈັດ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກແຕ່ເດິກ ແລະຢ່າງອ້ອມເມືອງເຖິງເຈັດຮອບໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ ມີແຕ່ມື້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງອ້ອມເມືອງເຈັດຮອບ. ¹⁶ພໍຮອດຮອບທີ່ເຈັດ ໃນຂະນະທີ່ພວກປະໂລທິດກຳລັງເປົ່າແກຢູ່ ໂຢຊວຍຮ້ອງບອກແກ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງຮ້ອງໂຮຂຶ້ນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານເມືອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ. ¹⁷ເພື່ອເປັນການຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ນາງ ຣາຣາບ ຍິງ ໂສເພນີ ພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃນເຮືອນຂອງນາງ ໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຊື່ອງຜູ້ສອດແນມສອງຄົນຂອງເຮົາໄວ້. ¹⁸ແຕ່ຕ້ອງລະວັງຢ່າຈັບເອົາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ທຳລາຍ ຖ້າພວກເຈົ້າເອົາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະນຳຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະຄວາມຈົບທາຍມາສູ່ຄ້າຍອິສຣາເອນ. ¹⁹ສ່ວນເງິນຄຳ ແລະເຄື່ອງ-ໃຊ້ທີ່ເປັນທອງເຫລືອງ ຫລືເຫລັກ ຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນທໍພະຄັ້ງຂອງພຣະອົງ.”

²⁰ແລ້ວພວກປະໂລທິດກໍເປົ່າແກຂຶ້ນ ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນສຽງແກ ພວກເຂົາກໍຮ້ອງໂຮດ້ວຍສຽງດັງ ແລະກຳແພງເມືອງນັ້ນກໍເຈື່ອນລົງ ທຸກໆ ຄົນເຂົ້າໄປໃນເມືອງແລະຍຶດເອົາທັນທີ.

²¹ພວກເຂົາໃຊ້ດາບຂ້າທັງຊາຍຍິງ ເດັກນ້ອຍ ຜູ້ເຖົ້າ ຕະຫລອດທັງງົວຄວາຍ ແກະ ແລະລໍ.
²²ແລ້ວ ໂຢຊວຍ ໄດ້ບອກຊາຍສອງຄົນເປັນຜູ້ສອດແນມວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງ
ຍິງໂສເພນີເພື່ອນຳເອົາຕົວນາງ ພ້ອມທັງທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງນາງອອກມາຕາມທີ່ໄດ້ສັນຍາ
ໄວ້.” ²³ດັ່ງນັ້ນ ຊາຍທັງສອງຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ພາເອົານາງຮາຮາບພ້ອມດ້ວຍພໍ່ແມ່ອ້າຍ
ນ້ອງ ແລະພວກອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາງອອກມາ ພາໄປອາໄສຢູ່ທາງນອກຄ້າຍພັກຂອງ
ພວກອິສຣາເອນ. ²⁴ແລ້ວພວກອິສຣາເອນກໍຈູດໄຟເຜົາເມືອງ ແລະທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ
ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ເງິນຄຳ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ເປັນທອງເຫລືອງ ຫລືເຫລັກທີ່ພວກເຂົາເອົາໄວ້ໃນທໍພະຄັງ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ²⁵ຍ້ອນນາງຮາຮາບ ໄດ້ເຊື່ອງຜູ້ສອດແນມທັງສອງຄົນທີ່ໃຊ້ໄປຈອບເບິ່ງ
ເມືອງ ເຢຣີໂກ ໂຢຊວຍຈຶ່ງໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງນາງ ພ້ອມທັງພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງ ເຊື່ອສາຍຂອງ
ນາງຮາຮາບກໍຢູ່ກັບອິສຣາເອນຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້. ²⁶ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍໄດ້ເຕືອນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ,
“ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດຈະສ້າງເມືອງ ເຢຣີໂກ ນີ້ຂຶ້ນໃໝ່ ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມສາບແຊ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົກ
ຖືກຜູ້ນັ້ນ. “ໃຜກໍຕາມທີ່ລົງມືສ້າງເມືອງນີ້ ຈະຕ້ອງເສຍລູກຊາຍກົກຂອງຕົນ ແລະຜູ້ທີ່ຈະສ້າງ
ປະຕູເມືອງນີ້ ຈະເສຍລູກຊາຍຫລ້າຂອງຕົນ.” ²⁷ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບ ໂຢ-
ຊວຍ ແລະຊື່ສຽງຂອງເພິ່ນໄດ້ຊ່ຳລືໄປທົ່ວທັງປະເທດນັ້ນ.

ບົດທີ 7 ອາຄານເຮັດບາບ

¹ລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດບາບ ດ້ວຍການຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບ ຄື: ອາຄານ ລູກກາມີ
ລູກຊັບດີ ລູກເຊຣາ ໃນ ຕະກຸນຢູດາ ໄດ້ເກັບຮັກສາຮູບເຄົາລົບໄວ້ ແລະພຣະພິໂລດຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຟຸ່ງຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ລູກຫລານອິສຣາເອນ

²ໂຢຊວຍ ໄດ້ໃຊ້ບາງຄົນຈາກເມືອງ ເຢຣີໂກ ໄປເມືອງ ອາອີ ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບ ເມືອງ ເບັດ-ອາເວນ
ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເບັດເອນ ແລະໂຢຊວຍໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເບິ່ງ
ແຜ່ນດິນນັ້ນ” ພວກເຂົາກໍຂຶ້ນໄປສອດແນມເມືອງອາອີ ³ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປ
ຫາໂຢຊວຍ ແລະບອກເພິ່ນວ່າ ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ສົ່ງພຽງແຕ່ສອງ ຫລື
ສາມພັນຄົນເທົ່ານັ້ນຂຶ້ນໄປ ກໍສາມາດຕີເອົາຊະນະເມືອງອາອີ ເພາະວ່າຄົນໃນເມືອງນັ້ນບໍ່ມີ
ຫລາຍ

⁴ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີປະຊາຊົນພຽງແຕ່ສາມພັນຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ຂຶ້ນໄປ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປົບໜີຈາກ
ຊາວເມືອງອາອີ ⁵ຊາວເມືອງອາອີ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຕາຍປະມານສາມສິບຫົກຄົນ ແລະໄດ້ໄລ່
ຕິດຕາມພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ປະຕູເມືອງໄປຈົນຮອດເຊບາຣິມ ໄດ້ຕີຊະນະພວກເຂົາ ເມື່ອລົງພູມາ,
ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາເກີດມີຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະອ່ອນເພຍໄປຄືກັບນ້ຳ

⁶ໂຢຊວຍໄດ້ຈັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະກົມໜ້າລົງດິນຕໍ່ໜ້າຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈົນຮອດຕອນແລງ, ໂຢຊວຍພ້ອມດ້ວຍພວກເຖົ້າແກ່ຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ເອົາຂີ້ຝຸ່ນມາໂຮຍໃສ່
ຫົວຂອງຕົນເອງ. ⁷ໂຢຊວຍໄດ້ຂາບທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຫດໃດ

ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພວກມີສາມາດຂ້າມແມ່ນ້ຳຢ່າງແດນມາໄດ້ ແລະມອບພວກຂ້າມ້ອຍໄວ້ໃນກຳມີຂອງພວກອະໂມຣິດ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກຂ້າມ້ອຍຕ້ອງຈົບທາຍໄປ ພວກຂ້າມ້ອຍພໍໃຈແລ້ວທີ່ຈະຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳຢ່າງແດນເບື້ອງນັ້ນ. ⁸ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ເມື່ອຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຫັນຫລັງຕໍ່ໜ້າພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າມ້ອຍຈະມີຄວາມເວົ້າແນວໃດ? ⁹ຊາວການາອານກັບຊົນຊາດທັງຫລາຍໃນປະເທດນີ້ຈະໄດ້ຍິນຂ່າວນັ້ນ ແລະຈະມາລ້ອມພວກຂ້າມ້ອຍ, ລຶບຊື່ຂອງພວກຂ້າມ້ອຍອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະພຣະອົງຈະເຮັດສິ່ງໃດສຳລັບນາມຊື່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ”

¹⁰ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໂຢຊວຍວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ! ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໝູບໜ້າລົງຢ່າງນັ້ນ? ¹¹ພວກອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດບາບ ແລະໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຂົາໄວ້ ພວກເຂົາໄດ້ລັກເກັບຮັກສາຮູບເຄົາລົບ ແລະເວົ້າຄຳຕົວະ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງນັ້ນມາໃສ່ໃນຫໍຜ້າຂອງຕົນ. ¹²ແລະຊາວອິສຣາເອນຈະບໍ່ສາມາດປະເຊີນໜ້າຕໍ່ພວກສັດຕູ, ພວກເຂົາໄດ້ບົບໜີ ຕໍ່ໜ້າພວກສັດຕູ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ທຳລາຍສິ່ງຂອງທີ່ຖືກສາບແຊ່ງທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້ານັ້ນ ເຮົາຈະບໍ່ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ¹³ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊຳລະຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະບອກພວກເຂົາວ່າ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຊຳລະຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບມື້ອື່ນ ເຫດວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ໂອ້ ພວກອິສຣາເອນເອີຍມີສິ່ງຂອງທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຊະນະສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະເອົາສິ່ງທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນັ້ນອອກໜີຈາກພວກເຈົ້າເສຍກ່ອນ. ¹⁴ໃນຕອນເຊົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ເຜົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊື່ບອກນັ້ນ ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ຕາມເຊື້ອສາຍ ແລະເຊື້ອສາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊື່ບອກນັ້ນ ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ຕາມຄອບຄົວ ແລະຄອບຄົວທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊື່ບອກນັ້ນ ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ຕາມບຸກຄົນ. ¹⁵ຖ້າຄົນທີ່ຖືກຊື່ແຈ້ງວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເກັບຮັກສາຮູບເຄົາລົບ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ພ້ອມກັບທຸກໆສິ່ງທີ່ລາວມີ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດຜິດຄືໄດ້ລ່ວງລະເມີດຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ເຮັດການຊົ່ວຮ້າຍໃນທ່າມກາງພວກອິສຣາເອນ”.

¹⁶ໂຢຊວຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ຕາມເຜົ່າຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ; ເຜົ່າຢູດາໄດ້ຖືກຊື່ບອກ. ¹⁷ແລະໃຫ້ເຜົ່າຢູດາທັງໝົດຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລະຕະກູນເຊຣາໄດ້ຖືກຊື່ບອກ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄົນທັງໝົດຈາກຕະກູນເຊຣາຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລະຄອບຄົວຊັບດີໄດ້ຖືກຊື່ບອກ. ¹⁸ແລະເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄົນທັງໝົດໃນຄອບຄົວຊັບດີຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລະອາຄານລູກກາມີ ຜູ້ເປັນລູກຂອງຊັບດີ, ລູກຂອງເຊຣາຈາກຕະກູນຢູດາຖືກຊື່ບອກ. ¹⁹ໂຢຊວຍໄດ້ບອກອາຄານວ່າ “ລູກເອີຍ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍພຣະສິລິແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ແລະຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າແຈ້ງຄວາມໃຫ້ເຮົາຟັງໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດນັ້ນ ຢ່າອຳໄວ້ຈາກເຮົາເລີຍ. ²⁰ອາຄານໄດ້ຕອບໂຢຊວຍ ແລະກ່າວວ່າ “ແມ່ນແທ້, ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ, ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນ

ສິ່ງນີ້ ຄືໄດ້ເກັບຮັກສາຮູບເຄົາລົບໄວ້. ²¹ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນເສື້ອຊັ້ນນອກອັນງົດງາມຫລາຍຈາກ
ບາບີໂລນກັບເງິນ 200 ເຊເກນ ແລະຄໍາ 1 ແຫ່ງ ໜັກ 50 ເຊເກນ ຂ້ານ້ອຍຄິດຢາກໄດ້ສິ່ງ
ຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ລັກເອົາມາ, ສິ່ງຂອງນັ້ນຂ້ານ້ອຍໄດ້ຝັງໄວ້ໃນດິນຢູ່ຄ້າຍພັກຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະເງິນຢູ່ລຸ່ມ.

²²ໂຢຊວຍໄດ້ໃຊ້ບາງຄົນແລ່ນໄປເບິ່ງທີ່ຜ້າເຕັນ^[1] ຕາມທີ່ອາຄານໄດ້ບອກ ແລະໄດ້ເຫັນ
ເສື້ອເຊື່ອງໄວ້ໃນຜ້າເຕັນ. ²³ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມາໃຫ້ໂຢຊວຍ ແລະຊາວອິສຣາເອນເບິ່ງ ໂດຍ
ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁴ໂຢຊວຍ ແລະຊາວອິສຣາເອນໄດ້ເອົາອາຄານ, ເຊຣາ ກັບ
ເງິນ, ເສື້ອຊັ້ນນອກ, ລູກຊາຍ ລູກຍິງທັງໝົດພ້ອມທັງຜູງງົວ, ຜູງຄວາຍ ຜູງສັດນ້ອຍກັບຕູບ
ຜ້າເຕັນ ແລະທຸກໆສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວຂຶ້ນໄປທີ່ຮ່ອມພູອາໂຄ ²⁵ໂຢຊວຍໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຈົ້າໄດ້
ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາລຳບາກແລະໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າລຳບາກ
ຢ່າງແສນສາຫັດໃນມື້ນີ້ ແລະບັນດາຊາວອິສຣາເອນໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາຈົນຕາຍ
ແລະຈູດພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ ²⁶ຫລັງຈາກນັ້ນ ກໍໄດ້ເກັບກ້ອນຫີນກອງໄວ້ເທິງຊາກສົບເປັນກອງ
ໃຫຍ່ ແລະກ້ອນຫີນນັ້ນຍັງມີຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຊົາຄູດຮ້າຍ; ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ເອີ້ນຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າຮ່ອມ ອາໂຄ^[2] ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້

ບົດທີ 8

ໂຢຊວຍຍິດ ແລະທຳລາຍເມືອງອາອີ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ແລະຢ່າຕົກໃຈ ຈຶ່ງເອົາທະຫານທັງ
ໝົດໄປນຳເຈົ້າ ແລະຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປເມືອງອາອີ ກະສັດເມືອງອາອີພ້ອມກັບປະຊາຊົນໃນທົ່ວ
ເມືອງຕ່າງໆ ແລະດິນແດນທັງໝົດຂອງເມືອງອາອີ ເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າແລ້ວ.
²ເຈົ້າຈົ່ງທຳລາຍເມືອງອາອີ ແລະກະສັດເມືອງ ຄືກັບເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຢຣີໂກ ແລະກະ-
ສັດ ຂອງເມືອງນັ້ນ; ແຕ່ວ່າໃຫ້ພວກເຈົ້າບຸ້ນເອົາເຄື່ອງຂອງ ແລະສັດທັງຫລາຍມາເປັນຂອງ
ພວກເຈົ້າ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຕັ້ງກອງດັກໄວ້ທາງດ້ານຫລັງຂອງເມືອງນັ້ນ.

³ໂຢຊວຍໄດ້ຍົກທັບພ້ອມກັບທະຫານທັງໝົດຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ເມືອງອາອີ ແລະໄດ້ເລືອກເອົາຄົນທີ່
ມີໃຈກ້າຫານສາມໝື່ນຄົນ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງອາອີໃນເວລາກາງຄືນ. ⁴ໄດ້ສັ່ງ
ແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ຈົ່ງຕັ້ງກອງດັກຊຸ່ມຕໍ່ສູ້ ຢູ່ດ້ານຫລັງ ຢ່າຊູ່ໄປໂກຈາກເມືອງນັ້ນຫລາຍ ແລະ
ໃຫ້ທຸກໆຄົນຈົ່ງຕຽມຕົວໄວ້ໃຫ້ພ້ອມສະເໝີ. ⁵ຝ່າຍເຮົາກັບປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ນຳເຮົາຈະພາ-
ກັນຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ເມືອງ ຖ້າພວກເຂົາອອກຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາຄືກັບເທື່ອກ່ອນ ພວກເຮົາຈະປົບໜີ
ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ⁶ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄລ່ຕິດຕາມທາງຫລັງພວກເຮົາຈົນໄປໂກຈາກເມືອງ ແລະ
ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ “ພວກເຮົາໄດ້ປົບໜີຈາກພວກເຂົາຄືເທື່ອກ່ອນ” ແລະພວກເຮົາຈະປົບໜີຕໍ່-

[1]ຄ້າຍພັກ [2]ອາໂຄ ແປວ່າ ລຳບາກ

ໜ້າພວກເຂົາ. ⁷ຝ່າຍພວກເຈົ້າຈົ່ງຍົກກອງດັກຊຸ່ມຍຶດເອົາເມືອງ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໄດ້ມອບເມືອງນັ້ນໄວ້ໃນກຳມີຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ. ⁸ເມື່ອພວກເຈົ້າຍຶດເອົາເມືອງໄດ້ແລ້ວຈົ່ງຈູດເມືອງນັ້ນໂດຍໄວ ຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ” ⁹ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ໄປຕັ້ງກອງດັກຊຸ່ມຢູ່ລະຫວ່າງກາງເມືອງ ເບັດເອນ ກັບເມືອງ ອາອີ ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງ ອາອີ; ໂຢຊວຍໄດ້ນອນຄ້າງຄືນຢູ່ກັບຄືນທັງຫລາຍໃນຄືນນັ້ນ.

¹⁰ໂຢຊວຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າ ແລະໄດ້ກວດເບິ່ງປະຊາຊົນທັງໝົດ ເພິ່ນພ້ອມກັບພວກເຖົ້າແກ່ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນໄປເມືອງ ອາອີກ່ອນປະຊາຊົນ. ¹¹ແລະທະຫານທັງໝົດທີ່ຢູ່ນຳ ໂຢຊວຍກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປຫມົດທຸກຄົນໂດຍເຄື່ອນຍ້າຍຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ຈົນໄປຮອດຕໍ່ໜ້າເມືອງ ແລະຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ທາງທິດເໜືອຂອງເມືອງ ອາອີ ຊຶ່ງມີຮ່ອມພູຢູ່ລະຫວ່າງກາງພວກເຂົາກັບເມືອງ ອາອີ ¹²ໂຢຊວຍໄດ້ເອົາທະຫານປະມານຫ້າພັນຄົນ ໂດຍໃຫ້ພວກເຂົາໄປຕັ້ງກອງດັກຊຸ່ມຢູ່ລະຫວ່າງກາງເມືອງ ເບັດເອນ ກັບເມືອງ ອາອີທາງທິດຕາເວັນຕົກ. ¹³ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຈັດຕັ້ງຄືນທັງໝົດໄວ້ໃນຄ້າຍພັກຢູ່ທາງທິດເໜືອຂອງເມືອງ ແລະຈຳນວນຄືນທີ່ຈະຕັ້ງກອງດັກຊຸ່ມຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກໄວ້ແລ້ວ ໂຢຊວຍໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປກາງຮ່ອມພູໃນເວລາກາງຄືນຂອງມື້ນັ້ນ.

¹⁴ຢູ່ມາ ເມື່ອກະສັດເມືອງ ອາອີໄດ້ຮູ້ເຫດການ, ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງກໍໄດ້ພາກັນລຸກຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າ ແລະໄດ້ພາກັນອອກໄປ; ທັງກະສັດ ແລະປະຊາຊົນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວອິສຣາເອນໃນບ່ອນທີ່ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທົ່ງພຽງ, ແຕ່ກະສັດບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າມີກອງດັກຊຸ່ມເພື່ອຕໍ່ສູ້ຢູ່ທາງຫລັງເມືອງ ¹⁵ໂຢຊວຍກັບບັນດາຊົນຊາດອິສຣາເອນໄດ້ຍອມໃຫ້ຊາວເມືອງ ອາອີ ຕິຊະນະພວກເຂົາ ແລະໄດ້ບິບໜີໄປທາງປ່າ (ເຂດແຫ້ງແລ້ງກັນດານ) ¹⁶ຄືນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໄດ້ໂຮມກັນດ້ວຍສູງໂຮຮ້ອງດັງໆໄລ່ຕິດຕາມໄປ, ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມໂຢຊວຍໄປທ່າງໄກຈາກເມືອງ ¹⁷ບໍ່ມີຊາຍຈັກຄົນທີ່ຄ້າງຢູ່ໃນເມືອງ ອາອີ ແລະເມືອງເບັດເອນ ພວກເຂົາໝົດທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປ ນຳຊາວອິສຣາເອນໂດຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄຂປະຕູເມືອງປະໄວ້ແລະໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກອິສຣາເອນໄປ

¹⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໂຢຊວຍວ່າ “ຈົ່ງເອົາຫອກທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າຢຽດອອກໄປສູ່ເມືອງ ອາອີ ເຫດວ່າເຮົາຈະມອບເມືອງໄວ້ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າ” ໂຢຊວຍກໍໄດ້ເອົາຫອກທີ່ຢູ່ໃນກຳມີຢຽດອອກໄປສູ່ເມືອງ ອາອີ ¹⁹ຄືນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຕັ້ງກອງດັກຊຸ່ມກໍໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ສ່ວນໂຢຊວຍກໍໄດ້ຢຽດມືອອກ ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຍຶດເອົາເມືອງ ພ້ອມທັງຟ້າວຈູດເມືອງນັ້ນ ²⁰ຊາວເມືອງ ອາອີໄດ້ຫລຽວຫລັງ ແລະໄດ້ເຫັນຄວັນໄຟຈາກເມືອງຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າ ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີເທື່ອແຮງທີ່ຈະໜີໄປທາງໃດ ແລະຈຳພວກທີ່ກຳລັງບິບໜີໄປທາງປ່າ (ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ) ກໍໄດ້ຕ່າວກັບມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກທີ່ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາ ²¹ເມື່ອ ໂຢຊວຍກັບຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຮູ້ວ່າພວກກອງດັກຊຸ່ມໄດ້ຍຶດເມືອງ ແລະຄວັນໄຟໃນເມືອງພຸ່ງຂຶ້ນແລ້ວ, ກໍໄດ້ພາກັນກັບຄືນ ແລະຕິຊະນະຊາວເມືອງ ອາອີ ພວກກອງດັກຊຸ່ມໄດ້ອອກມາຈາກເມືອງ ແລະໄປຕ້ອນຮັບພວກເຂົາ ²²ເວລານັ້ນ ຊາວເມືອງ ອາອີໄດ້ຢູ່ລະຫວ່າງຊາວອິສຣາເອນເບື້ອງນີ້ກອງທັບໜຶ່ງ ແລະ

ອີກເບື້ອງນັ້ນກອງທັບໜຶ່ງ, ຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ໂຈມຕີຊະນະໂດຍຂ້າໃຫ້ຕາຍບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນ ²³ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັບກະສັດເມືອງອາອີທັງເປັນ ແລະໄດ້ພາໄປຫາໂຢຊວຍ

²⁴ແລະຢູ່ຕໍ່ມາ ເມື່ອຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຂ້າຊາວເມືອງອາອີທັງໝົດ ທັງຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ໃນປ່າປ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມໄປນັ້ນສຳເລັດແລ້ວ, ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ລົ້ມລົງຕາຍ ດ້ວຍຄົມດາບຈົບທາຍໝົດກຸ້ງ ແລະບັນດາຊາວອິສຣາເອນໄດ້ກັບຄືນມາໃນເມືອງອາອີ ແລະຕິດ້ວຍຄົມດາບ ²⁵ໃນມື້ນັ້ນ ຄົນໃນເມືອງອາອີທີ່ໄດ້ລົ້ມຕາຍທັງຊາຍຍິງລວມທັງໝົດສິບສອງພັນຄົນ ²⁶ໂຢຊວຍບໍ່ໄດ້ທົດມືທີ່ຢູ່ດອອກ ຈົນຊາວເມືອງອາອີທັງໝົດຖືກທຳລາຍ ²⁷ແຕ່ວ່າບັນດາຊາວອິສຣາເອນໄດ້ປຸ້ນເອົາສັດທັງໝົດກັບສິ່ງຂອງຈາກເມືອງນັ້ນມາເປັນຂອງຕົນຕາມຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍ ²⁸ໂຢຊວຍໄດ້ຈູດເມືອງອາອີໃຫ້ເປັນກອງຂີ້ເຖົ່າ ແລະເປັນເມືອງທີ່ວ່າງເປົ່າຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້ ²⁹ລາວໄດ້ເອົາກະສັດເມືອງອາອີ ແຂວນໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ຈົນຮອດຕອນຄ່ຳເມື່ອຕາເວັນຕົກ ໂຢຊວຍ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາສົບຂອງກະສັດລົງ ຈາກຕົ້ນໄມ້ໄປຖິ້ມຢູ່ທີ່ປະຕູເມືອງ ແລະໄດ້ເກັບກ່ອນຫີນມາກອງໄວ້ໃຫ້ສູງເທິງສົບນັ້ນ ແລະກ່ອນຫີນນັ້ນຍັງມີຢູ່ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້

ໂຢຊວຍອ່ານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພູເອບານ

³⁰ເມື່ອໂຢຊວຍໄດ້ກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນກໍສະຖິດຢູ່ເທິງພູເອບານ ³¹ຕາມທີ່ ໂມເຊຂ້າໃຊ້ແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ແກ່ພວກລູກຫລານຊາວອິສຣາເອນ ແລະຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດຂອງ ໂມເຊ ແມ່ນແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດດ້ວຍຫີນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕົບແຕ່ງ ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງແທ່ນນັ້ນ ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ³²ໃນບ່ອນນັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ຂຽນເທິງຫີນຈາລຶກພຣະບັນຍັດຂອງ ໂມເຊ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກລູກຫລານຊາວອິສຣາເອນ ³³ບັນດາຊາວອິສຣາເອນກັບພວກເຖົ່າແກ່ ແລະພວກຕຸລາການ ພວກຜູ້ຕັດສິນຊາວອິສຣາເອນ ກໍໄດ້ຍືນຢູ່ທາງຂ້າງ ຂອງຫີບຄຳສັນຍາ ຕໍ່ໜ້າພວກປະໂລຫິດຊາວເລວີທີ່ໄດ້ຫາມຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຄົນຕ່າງຊາດກັບຊາວອິສຣາເອນດ້ວຍ ເຄິ່ງໜຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພູເກຣີຊິມ ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພູເອບານຕາມ ໂມເຊ ຂ້າໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃຫ້ອວຍ-ພອນແກ່ພວກອິສຣາເອນ ໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນ. ³⁴ພາຍຫລັງເຫດການນັ້ນ ລາວໄດ້ອ່ານຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງພຣະບັນຍັດ ທັງຄວາມພອນກັບຄຳສາບແຂ່ງຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດນັ້ນ ³⁵ຖ້ອຍຄຳທັງໝົດທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ສັ່ງໄວ້ບໍ່ມີຈັກຄຳດຽວທີ່ ໂຢຊວຍບໍ່ໄດ້ອ່ານຕໍ່ໜ້າພວກຊຸມຊົນຊາວອິສຣາເອນທັງຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍ ແລະບັນດາຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຢູ່ນຳພວກເຂົາ

ບົດທີ 9

ໂຢຊວຍຖືກຊາວກິເບໂອນຫລອກລວງ (ກົນອຸບາຍຂອງກິເບໂອນ)

¹ຢູ່ມາ ບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່ເຂດແມ່ນ້ຳຍັດແດນ, ຢູ່ເທິງພູ ແລະທົ່ງພຽງ, ແຄມທະເລເມດີແຕ-ຣາເນຈົນຮອດພູເຂົາເລບານອນ; ຊາວຮິດຕິກັບຊາວອະໂມຣິດ, ຊາວການາອານ, ຊາວເປຣີ-ຊີ ຊາວຮິວີ ແລະຊາວເຢບຸດ ເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວເຫດການທັງປວງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ²ພວກເຂົາໄດ້

ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບໂຢຊວຍ ແລະພວກອິສຣາເອນ

³ເມື່ອປະຊາຊົນເມືອງກິເບໂອນໄດ້ຍິນຂ່າວເລື່ອງທີ່ໂຢຊວຍໄດ້ເຮັດແກ່ເມືອງເຢຣິໂກ ແລະເມືອງອາອີ ⁴ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກົນອຸປາຍໂດຍແຕ່ງຕົວຄືກັບຄົນທີ່ໄດ້ເດີນທາງມາແຕ່ໄກ ແລະໄດ້ເອົາຖົງປ່ານເກົ່າໆປູທຸລັງລາຂອງພວກເຂົາ, ຖືຖົງໜັງນ້ຳອະງຸ່ນອັນເກົ່າທີ່ຂາດ ແລະໜັງຕາບແລ້ວ ⁵ແລະຖືເກີບທີ່ເກົ່າແລ້ວ ແລະນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ຂາດຫຼັງ, ເຂົ້າຈີ່ຢູ່ໃນຖົງຂອງພວກເຂົາກໍແຫ້ງບູດ ແລະເນົາເພັ້ນ ⁶ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາໂຢຊວຍທີ່ຄ້າຍພັກໃນເມືອງກິນການ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢຊວຍ ແລະຊາວອິສຣາເອນວ່າ “ພວກເຮົາມາແຕ່ປະເທດໄກ ແລະບັດນີ້ ເຊິນພວກທ່ານເຮັດສັນຍາຮ່ວມກັບເຮົາທ້ອນ” ⁷ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ກ່າວແກ່ຊາວຮິວີວ່າ “ຖ້າວ່າເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າໄດ້” ⁸ແລະໂຢຊວຍໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ “ພວກທ່ານແມ່ນໃຜແລະມາແຕ່ໃສ?” ⁹ພວກເຂົາໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ “ພວກຂ້າໃຊ້ ຂອງທ່ານມາແຕ່ປະເທດໄກຈາກແດນໄກທີ່ສຸດ ດ້ວຍນາມຊື່ແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ດ້ວຍວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ ¹⁰ແລະໄດ້ຍິນເຖິງການທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຢູ່ປະເທດເອຢິບ ແລະໄດ້ເຮັດແກ່ກະສັດຊາວອະໂນຣິດ ແລະສອງອົງທີ່ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳຢີແດນພຸ່ນຄີ ເຮັດແກ່ເຈົ້າສີໂຣນກະສັດເມືອງເຮັດຊະໂບນ ແລະເຈົ້າໂອກກະສັດເມືອງບາຊານທີ່ອາໄສຢູ່ເມືອງອັດຊະຕະໂຣດ ¹¹ພວກເຖົ້າແກ່ກັບປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງປະເທດພວກເຮົາໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ “ຈົ່ງເອົາອາຫານແລ້ວອອກເດີນທາງໄປຫາພວກເຂົາ ແລະບອກວ່າ ພວກເຮົາເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພວກທ່ານ ແລະບັດນີ້ ຈົ່ງເຮັດສັນຍາກັບພວກເຮົາທ້ອນ ¹²ອັນນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ທີ່ຍັງເປັນກ້ອນຢູ່ໃສ່ຖົງໃນເວລາທີ່ອອກເຮືອນມາເພື່ອຈະມາຫາພວກທ່ານ ຈົ່ງເບິ່ງດຽວນີ້ມັນແຫ້ງ ແລະບູດແລ້ວ ¹³ແລະອັນນີ້ແມ່ນຖົງໜັງນ້ຳອະງຸ່ນທີ່ເຮົາໄດ້ໃສ່ເຕັມຖົງໜັງ ຈົ່ງເບິ່ງດຽວນີ້ ມັນກໍຂາດແລ້ວ ແລະອັນນີ້ເປັນເສື້ອຕ້າແລະເກີບຂອງພວກເຮົາທີ່ຫຼົ້ນແລ້ວ ຍ້ອນຫົນທາງຍາວໄກຫລາຍ” ¹⁴ຊາວອິສຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຮັບເອົາເຂົ້າບາງສ່ວນຈາກພວກເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ສືບຖາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ບໍ່ໄດ້ຂໍຄຳແນະນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ) ¹⁵ໂຢຊວຍໄດ້ຕົກລົງສ້າງມິດຕະພາບກັບຊາວກິເບໂອນ ແລະໄດ້ເຮັດສັນຍາໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ ພວກຜູ້ນຳຂອງຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄຳສາບານ

¹⁶ຢູ່ມາ ເມື່ອໄດ້ເຮັດສັນຍາກັບຊາວກິເບໂອນໄດ້ສາມມື້ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃກ້ຄຽງກັບພວກຕີນ ¹⁷ພວກລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະອອກເດີນທາງ, ເວລາໄປຮອດເມືອງຂອງພວກເຂົາໃນມື້ທີສາມກໍຮູ້ວ່າເມືອງຂອງພວກເຂົາຊື່ວ່າ ກິເບໂອນ, ເກ-ຟິຣາ, ເບເອໂຣດ, ກິຣິຢາດ-ເຢອາຣິມ ¹⁸ລູກຫລານອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ໂຈມຕີພວກເຂົາ ດ້ວຍວ່າຜູ້ນຳໃນຊຸມນຸມຊົນຊາວອິສຣາເອນໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ກັບພວກເຂົາໂດຍຄຳສາບານໃນນາມຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ແລະບັນດາພວກຊຸມນຸມຈຶ່ງໄດ້ຈົ່ມຕໍ່ພວກຜູ້ນຳ. ¹⁹ບັນດາຜູ້ນຳໄດ້ກ່າວກັບພວກຊຸມນຸມວ່າ “ພວກເຮົາໄດ້ປະຕິຍານ ແລະສັນຍາໄວ້ກັບພວກເຂົາດ້ວຍນາມຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະໂຈມຕີ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ²⁰ພວກເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ຄຽດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ ຍ້ອນຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພວກເຂົາແລ້ວວ່າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍ ເພາະເຮົາໄດ້ສັນຍາຕໍ່ພວກເຂົາແລ້ວ” ²¹ພວກຜູ້ນຳໄດ້ກ່າວວ່າ “ໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ໄປຫາພືນ ແລະຕັກນ້ຳ ໃຫ້ບັນດາຊຸມນຸມຊົນ” ຕາມທີ່ພວກຜູ້ນຳໄດ້ສັນຍາກັບພວກເຂົາ

²²ໂຢຊວຍໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາ ແລະໄດ້ຖາມວ່າ “ເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ລ້ຽງພວກເຮົາ ວ່າພວກທ່ານອາໄສຢູ່ຫ່າງໂກຈາກພວກເຮົາ ²³ຍ້ອນການລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖືກ ສາບແຊງ ແລະເປັນທາດຄືເປັນຜູ້ໄປຫາພືນ ຕັກນ້ຳສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຕະຫລອດໄປ” ²⁴ພວກເຂົາໄດ້ຕອບ ໂຢຊວຍ ໂດຍກ່າວວ່າ “ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນພວກຂ້າ ໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ສັນຍາກັບ ໄມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງວ່າຈະມອບດິນແດນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະຈະທຳລາຍບັນດາຊົນຊາດໃນແຜ່ນດິນນີ້ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເຮົາຍ້ານກົວຫລາຍ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ທ່ານ ²⁵ບັດນີ້ ພວກເຮົາຢູ່ໃນ ກຳມີຂອງທ່ານແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງເຮັດແກ່ພວກເຮົາຕາມທ່ານເຫັນດີສາ” ²⁶ໂຢຊວຍໄດ້ເຮັດດັ່ງນີ້ແກ່ ພວກເຂົາຄື: ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພື້ນຈາກການຂ້າຟັນຂອງຊາວອິສຣາເອນ ²⁷ໃນມື້ນັ້ນ ໂຢຊວຍ ໄດ້ກັກຂັງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ໄປຫາພືນ ແລະຕັກນ້ຳສຳລັບພວກຊຸມນຸມຊົນ ແລະສຳລັບ ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ບົດທີ 10

ຊາວອະໄມຣິດເສຍໄຊ

¹ອາໂດມິເຊເດັກ ເຈົ້າຊີວິດກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ໂຢຊວຍຍຶດ ແລະທຳລາຍເມືອງ ອາອີ ພ້ອມທັງຂ້າເຈົ້າຊີວິດໃນເມືອງນັ້ນເໝືອນດັ່ງໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຢຣິໂກມາແລ້ວ ທັງໄດ້ ຍິນຂ່າວຊາວກິເບໂອນກໍເຮັດສັນຍາສັນຕິພາບ ແລະຮ່ວມມືກັບພວກອິສຣາເອນ. ²ດ້ວຍເຫດນີ້ ປະຊາຊົນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈຶ່ງພາກັນຍ້ານຫລາຍ ເພາະເມືອງກິເບໂອນເປັນເມືອງໃຫຍ່ເທົ່າ ກັບມະຫານະຄອນໜຶ່ງ ແລະໃຫຍ່ກວ່າເມືອງອາອີອີກ ພ້ອມທັງທະຫານກໍເປັນຄົນແກ່ງກ້າ. ³ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດ ອາໂດມິເຊເດັກຈຶ່ງສົ່ງຄົນອອກໄປ ໂຮຮາມ ເຈົ້າຊີວິດເມືອງເຮັບໂຮນ ປີ- ຣາມເຈົ້າຊີວິດເມືອງຢາຣະມຸດ ຢາເຟຍ ເຈົ້າຊີວິດເມືອງລາກິດ ແລະເດບີເຈົ້າຊີວິດເມືອງ ເອັກໂລນ. ⁴ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ມາຊ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າຕີເອົາເມືອງກິເບໂອນແດ່ ເພາະວ່າປະຊາ- ຊົນເມືອງນີ້ ໄດ້ເຮັດສັນຍາສັນຕິພາບກັບໂຢຊວຍ ແລະພວກອິສຣາເອນແລ້ວ.” ⁵ຝ່າຍເຈົ້າຊີ- ວິດຂອງພວກອະໄມຣິດທັງຫ້າອົງນີ້ ຄື ເຈົ້າຊີວິດກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມືອງເຮັບໂຮນ ເມືອງຢາ- ຣະມຸດ ເມືອງລາກິດ ແລະເມືອງເອັກໂລນ ໄດ້ພ້ອມພາກັນຍົກກອງທັບມາອ້ອມ ແລະເຂົ້າ ໂຈມຕີເມືອງກິເບໂອນ.

⁶ໃນເວລານັ້ນ ຊາວກິເບໂອນກໍຟ້າວສົ່ງຄົນໄປຫາໂຢຊວຍຊຶ່ງຢູ່ໃນຄ້າຍທີ່ກົນການ ໂດຍ ບອກວ່າ ຈຶ່ງຟ້າວມາຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພື້ນຈາກການນີ້ ເພາະວ່າເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກອະ- ໄມຣິດທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງພູຂອງປະເທດນີ້ໄດ້ພາກັນຍົກທັບມາຕໍ່ສູ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ຂໍຢ່າປະຖິ້ມ

ພວກຂ້ານ້ອຍທ້ອນ.” 7-8 “ໂຢຊວຍ ພ້ອມທັງກອງທັບກໍພາກັນອອກຈາກກິນການ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ຢ່າຍ້ານພວກເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າແລ້ວ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສາມາດຕໍ່ສູ້ເຈົ້າໄດ້.” 9 ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢຊວຍກໍເຄື່ອນທັບອອກໄປຈາກກິນການ ໂດຍເດີນທາງຕະຫລອດທັງຄືນ ແລະເຂົ້າບຸກໂຈມຕີພວກເຂົາທັນທີ. 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາແຕກຕື່ນກະຈັດກະຈາຍຕໍ່ໜ້າກອງທັບພວກອິສຣາເອນ ຝ່າຍພວກອິສຣາເອນກໍຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ທີ່ເມືອງກິເບໂອນ ແລະໄລ່ຕິດຕາມພວກທີ່ຍັງເຫລືອລົງຈາກພູທີ່ເມືອງເບັດ-ໂຮໂຣນ ແລ້ວໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປຈົນຮອດເມືອງອາເຊກາ ແລະເມືອງມັກເກດາ. 11 ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງປົບໜີຈາກເມືອງເບັດ-ໂຮໂຣນໄປສູ່ເມືອງອາເຊກາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ໝາກເຫັບໃຫຍ່ ຈາກທ້ອງຟ້າຕົກລົງມາຖືກພວກເຂົາຕາຍ ພວກທີ່ຕາຍຍ້ອນໝາກເຫັບຕົກຖືກນັ້ນ ມີຫລາຍກວ່າພວກທີ່ຕາຍຍ້ອນດາບຂອງພວກອິສຣາເອນ.

12 ໃນມື້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງເຮັດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຂະນະພວກອະໂມຣິດນັ້ນ ໂຢຊວຍຂາບທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ດວງຕາເວັນເອີຍ ຈົ່ງຢຸດຢູ່ເມືອງກິເບໂອນດວງເດືອນເອີຍ ຈົ່ງຢຸດຢູ່ລະຫວ່າງຮ່ອມພູອາຢາໂລນ.”

13 ແລ້ວຕາເວັນ ແລະດວງເດືອນກໍຢຸດຢູ່ບ່ອນດັ່ງກ່າວ ຈົນຄົນໃນຊາດນັ້ນໄດ້ຜາບແພ້ສັດຕູເລື່ອງມື້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຂອງຢາຊາ ແລະຕາເວັນນັ້ນໄດ້ຢຸດຢູ່ກາງທ້ອງຟ້າໂດຍບໍ່ຕົກຈົນຄົບໜຶ່ງວັນ. 14 ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນຕະຫລອດມາເຖິງດຽວນີ້ ບໍ່ເຄີຍມີມື້ໜຶ່ງມື້ໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພັງຄວາມຂອງມະນຸດຄືກັບມື້ນັ້ນ ເຫດວ່າພຣະອົງຊົງຮົບເສິກຢູ່ນຳຝ່າຍພວກອິສຣາເອນ.

15 ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢຊວຍທັງກອງທັບ ກໍກັບຄືນສູ່ຄ້າຍທີ່ ກິນການ.

16 ກະສັກຫ້າອົງໄດ້ປົບໜີ ແລະລີ້ຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ມັກເກດາ 17 ມີຄົນມາບອກໂຢຊວຍວ່າ “ກະສັດຫ້າອົງພວມລີ້ຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳມັກເກດາ” 18 ໂຢຊວຍໄດ້ບອກວ່າ “ກຶ້ງຫົນກ້ອນໃຫຍ່ອັດປາກຖ້ຳໄວ້ແລະໃຫ້ບາງຄົນເຝົ້າຍາມຢູ່ທີ່ນັ້ນ 19 ຝ່າຍພວກທ່ານຈົ່ງໄລ່ຕິດຕາມສັດຕູ ແລະໂຈມຕີພວກເຂົາໄປ ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງ ທ່ານແລ້ວ” 20 ເມື່ອໂຢຊວຍ ແລະລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ຕິຂະນະພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍແລ້ວ ສ່ວນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໄດ້ຫລົບໜີເຂົ້າໄປໃນເມືອງທີ່ມີກຳແພງອ້ອມໄວ້ 21 ປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ກັບມາຫາ ໂຢຊວຍທີ່ຄ້າຍພັກຢູ່ມັກເກດາດ້ວຍຄວາມສຸກສຳລານ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າເວົ້າສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດຕໍ່ສູ້ພວກລູກຫລານ ອິສຣາເອນ 22 ໂຢຊວຍໄດ້ບອກວ່າ “ຈົ່ງໄຂປາກຖ້ຳ ແລະນຳພວກກະສັດທັງຫ້າອົງນັ້ນອອກຈາກຖ້ຳມາຫາຂ້ອຍສາ 23 ພວກເຂົາໄດ້ພາກະສັດທັງຫ້າອອກມາຈາກຖ້ຳມາຫາ ໂຢຊວຍ ຄືກະສັດເຢຣູຊາເລັມ ກະສັດເຮັບໂຣນ, ກະສັດຢາຣະມຸດ, ກະສັດລາກິດ, ກະສັດເອັກໂລນ 24 ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ພາກະສັດທັງຫ້າມາຫາ ໂຢຊວຍ ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຊາຍ ອິສຣາເອນທັງຫລາຍມາ ແລະສັ່ງນາຍທະຫານທີ່ໄດ້ໄປນຳວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາ ແລະຢຽບຄໍກະສັດທັງຫລາຍນີ້” ພວກເຂົາກໍປະຕິບັດໂດຍຢຽບຄໍກະສັດເຫລົ່ານັ້ນ 25 ໂຢຊວຍໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ “ຢ່າຊູຍ້ານ ແລະ

ຢ່າຕົກໃຈ ຈົ່ງເຂັມແຂງ ແລະກ້າຫານ ເຫດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດຢ່າງນີ້ແກ່ສັດຕູທັງປວງ ຂອງພວກທ່ານທີ່ພວກທ່ານໄດ້ສູ້ຮົບນັ້ນ” ²⁶ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ຕົກກະສັດທັງຫ້າໃຫ້ຕາຍ ແລະໄດ້ແຂວນໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ຫ້າຕົ້ນຈົນຮອດຕອນຄ່ຳ ²⁷ເມື່ອຕາເວັນຕົກ ໂຢຊວຍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາ ຊາກສົບລົງຈາກຕົ້ນໄມ້ ແລະນຳໄປຖິ້ມໄວ້ໃນຖ້ຳປ່ອນທີ່ກະສັດທັງຫ້າໄດ້ລີ້ຕົວຢູ່ ແລະພວກເຂົາ ໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນໃຫຍ່ອັດປາກຖ້ຳໄວ້ ຫີນນັ້ນກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້

²⁸ໃນມື້ນັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງມັກເກດາ ແລະໄດ້ໂຈມຕີເມືອງນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ ຮ່ວມທັງກະສັດ ແລະທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນ ແລະໄດ້ ທຳລາຍກະສັດມັກເກດາຄືກັບໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຢຣິໂກ

²⁹ໂຢຊວຍກັບບັນດາຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ພາກັນຍົກກອງທັບຈາກມັກເກດາໄປເມືອງລິບນາ ແລະໄດ້ເຮັດເສິກໂຈມຕີຕໍ່ສູ້ເມືອງລິບນາ ³⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບເມືອງນັ້ນທັງໝົດພ້ອມກັບ ກະສັດເມືອງນັ້ນໄວ້ໃນມືຊາວອິສຣາເອນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂຈມຕີເມືອງນັ້ນພ້ອມກັບທຸກໆຄົນ ທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນ ແລະໄດ້ທຳລາຍກະສັດຂອງເມືອງນັ້ນຄືກັບໄດ້ທຳ- ລາຍກະສັດເມືອງເຢຣິໂກ

³¹ໂຢຊວຍກັບບັນດາຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ພາກັນຍົກທັບແຕ່ເມືອງລິບນາໄປເມືອງລາກິດ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກໂຈມຕີເມືອງນັ້ນ ³²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບເມືອງລາກິດໄວ້ໃນກຳມີພວກ ອິສຣາເອນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເມືອງນັ້ນໃນມື້ທີສອງແລະໄດ້ໂຈມຕີເມືອງກັບຄືນທຸກຄົນໃນ ບ່ອນນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບຄືກັບເຫດການທັງໝົດທີ່ໄດ້ເຮັດໃນເມືອງລິບນາ ³³ເມື່ອນັ້ນ ໂຮຣາມ ກະສັດເມືອງເກເຊໄດ້ຂຶ້ນໄປຊ່ວຍເມືອງລາກິດ ໂຢຊວຍສູ້ຮົບຂະນະກະສັດເມືອງເກເຊພ້ອມ ກັບປະຊາຊົນໂດຍບໍ່ເຫລືອຈັກຄົນ

³⁴ໂຢຊວຍກັບບັນດາຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ພາກັນຍົກທັບແຕ່ລາກິດໄປເມືອງເອັກໂລນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກເຮັດເສິກໂຈມຕີເມືອງນັ້ນ ³⁵ໃນມື້ນັ້ນໄດ້ຍຶດເມືອງເອັກໂລນ ແລະໂຈມຕີ (ຕໍ່ສູ້) ດ້ວຍຄົມດາບທຳລາຍທຸກຄົນໃນເມືອງນັ້ນໃຫ້ດັບສູນ ຄືກັບການທັງປວງທີ່ໄດ້ເຮັດໃນເມືອງລາ- ກິດ

³⁶ໂຢຊວຍ ແລະບັນດາຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ພາກັນຍົກທັບແຕ່ເອັກໂລນຂຶ້ນໄປເມືອງເຮັບ- ໂຣນ ແລະໄດ້ຕໍ່ສູ້ (ໂຈມຕີ) ເມືອງນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ ແລະຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ ກະສັດ ແລະ ເມືອງພ້ອມທັງປະຊາຊົນໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນດຽວ ການທັງໝົດຄືກັບທີ່ໄດ້ ເຮັດແກ່ເມືອງເອັກໂລນ ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍເມືອງກັບຄືນທຸກຄົນໃນບ່ອນນັ້ນໃຫ້ດັບສູນ ³⁷ໂດຍໄດ້ ຍຶດເອົາເມືອງ ແລະໂຈມຕີດ້ວຍຄົມດາບທຳລາຍກະສັດເມືອງ ແລະຄົນທຸກຄົນຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນໂດຍບໍ່ ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນດຽວຄືກັບທີ່ໄດ້ເຮັດແກ່ເມືອງເອັກໂລນ ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍເມືອງກັບທຸກຄົນໃນທີ່ ນັ້ນໃຫ້ດັບສູນ

³⁸ໂຢຊວຍ ແລະບັນດາຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ພາກັນກັບໄປໂຈມຕີເມືອງເດບີ ³⁹ໂຢຊວຍໄດ້ ໂຈມຕີຂະນະດິນແດນນັ້ນທັງໝົດຄື: ພູເຂົາ, ທົ່ງພຽງທາງທິດໃຕ້ ແລະເນີນພູທັງຫລາຍ ກະ- ສັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວເຫລືອຢູ່, ທຸກໆສິ່ງ ທີ່ມີຊີວິດ ເພິ່ນໄດ້

ທຳລາຍຈົນໝົດກຽງ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພວກອິສຣາເອນ ໄດ້ສັ່ງໄວ້

⁴⁰ໂຢຊວຍຕິດິນແດນນັ້ນໃຫ້ຜາບແພ້ໄປໝົດຄື ພູດອຍທີ່ເນເກັບ ຢູ່ດອຍເຊເຟລາ ແລະຢູ່ລາດພູ ລວມທັງເຈົ້າເມືອງທັງໝົດຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນດຽວ ແຕ່ໄດ້ທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້ ⁴¹ໂຢຊວຍ ໄດ້ໂຈມຕີຊະນະຕັ້ງແຕ່ກາເດັດບາກເນອາຈົນຮອດຄາຊາ ແລະແຂວງ ໂກເຊັນທັງໝົດຮອດກິເບໂອນ ⁴²ໂຢຊວຍໄດ້ຈັບກະສັດເຫລົ່ານີ້ ແລະຍົດເອົາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໃນເວລາດຽວກັນ ເຫດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ໄດ້ສູ້ຮົບຢູ່ຝ່າຍອິສຣາເອນ ⁴³ໂຢຊວຍ ແລະບັນດາອິສຣາເອນໄດ້ພາກັນກັບໄປຢູ່ຄ້າຍພັກທີ່ກິນການ

ບົດທີ 11

ໂຢຊວຍຕາບແພ້ຢາບິນກັບພັນທະມິດ

¹ຢູ່ຕໍ່ມາ ເມື່ອຢາບິນກະສັດເມືອງຮາໂຊ ໄດ້ຍິນຂ່າວກ່ຽວກັບເຫດການຕ່າງໆຂອງຊາວອິສຣາເອນ ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາໂຢບັບກະສັດເມືອງມາໂດນ ກະສັດເມືອງຊິມໂຮນ ແລະກະສັດເມືອງອັກຊາບ ²ແລະກະສັດທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ເທິງພູທາງທິດເໜືອ ແລະທົ່ງພຽງທາງທິດໃຕ້ຄິນເນໂຣດ^[1] ຢູ່ທົ່ງພຽງ ແລະຢູ່ເທິງພູນ້ອຍໂດເຣທາງທິດຕາເວັນຕົກ ³ອອກໄປຫາຊາວການາອານທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະທິດຕາເວັນຕົກ, ຊາວອະໄມຣິດ, ຊາວຣິດຕີ, ຊາວເຢຣີຊີ ແລະຊາວເຢບຸດ ໃນດິນແດນມິດຊະປາ ⁴ພວກເຂົາພ້ອມກັບກອງທັບທັງໝົດໄດ້ທ້ອນໂຮມເຂົ້າກັນເປັນຝູງຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຄືກັບເມັດດິນຊາຍຢູ່ແຄມທະເລ ຊຶ່ງລວມມີທັງມ້າ ແລະລົດຮົບຫລາຍຄັນ ⁵ກະສັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກຳນົດການນັດໝາຍໄວ້ ແລະທ້ອນໂຮມກຳລັງຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ໃກ້ກັບຫ້ວຍເພື່ອຕໍ່ສູ້ຊາວອິສຣາເອນ

⁶ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ “ຢ່າຊູ່ຢ້ານພວກເຂົາ ເພາະວ່າມີອິນເວລາດຽວກັນນີ້ເຮົາຈະມອບພວກເຂົາທັງໝົດທີ່ຖືກຂ້າແລ້ວໄວ້ຕໍ່ທ້າຊາວອິສຣາເອນ ເຈົ້າຈົ່ງປາດເອັນນອງມ້າທັງໝົດ ແລະຈູດລົດຮົບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ⁷ໂຢຊວຍ ແລະບັນດາທະຫານໄດ້ພາກັນໄປສູ່ຮົບພວກເຂົາຢູ່ໃກ້ຫ້ວຍນ້ຳເມໂຮມ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາບໍ່ທັນຕັ້ງຕົວ, ພວກອິສຣາເອນໄດ້ບຸກໂຈມຕີພວກເຂົາໂດຍໄວ ⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນກຳມີຂອງພວກອິສຣາເອນ ແລະພວກອິສຣາເອນໄດ້ໂຈມຕີຊະນະ ໂດຍໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາຈົນຮອດເມືອງໃຫຍ່ຊິໂດນ, ມິສະເຣໂຟດ-ມາຢິມ, ຈົນຮອດຮ່ອມພູມິດຊະປາທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນ ⁹ໂຢຊວຍໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ປາດເອັນນອງມ້າ ແລະຈູດລົດຮົບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ

¹⁰ໃນເວລານັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ຕ່າວກັບຄືນມາ ແລະໄດ້ຕີເອົາເມືອງຮາໂຊພ້ອມທັງໄດ້ຂ້າກະສັດ

[1]ກິນເນເຣດ ແມ່ນທະເລສາບ ຄາລິເລ

ເມືອງນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ ເພາະວ່າແຕ່ກ່ອນເມືອງຮາໂຊເປັນມະຫານະຄອນຂອງປະເທດທັງໝົດ ທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ¹¹ພວກເຂົາໄດ້ໂຈມຕີຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ແລະບັນດາປະເທດທັງ- ຫລາຍເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ ທັງໄດ້ຂ້າທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກສິ່ງໃດແລະໄດ້ ຈູດໄຟເຜົາເມືອງຮາໂຊ

¹²ໂຢຊວຍໄດ້ຍຶດເມືອງທັງໝົດຂອງບັນດາກະສັດເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຕີຊະນະພວກເຂົາດ້ວຍຄົມ ດາບ ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ດັບສູນຕາມທີ່ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ແລ້ວ ¹³ແຕ່ບັນດາເມືອງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຢ່າງສະຫງົບເທິງພູມ້ອຍ ຊາວອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ຈູດຈັກ ເມືອງ ເວ້ນແຕ່ເມືອງຮາໂຊ ເມືອງດຽວທີ່ໂຢຊວຍໄດ້ຈູດ ¹⁴ພວກລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ບຸ້ນ ເອົາສິ່ງຂອງທັງໝົດພ້ອມທັງບັນດາລົດຈາກເມືອງຕ່າງໆມາເປັນຂອງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ຂ້າຄົນ ທັງໝົດດ້ວຍດາບຈົນໝົດກົງບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ¹⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ໂມເຊຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ ພຣະອົງກໍໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍຢ່າງນັ້ນ ແລະ ໂຢຊວຍໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ພຣະຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊໄວ້ທຸກຢ່າງ ໂຢຊວຍບໍ່ໄດ້ລືມຈັກຂໍ້

¹⁶ໂຢຊວຍໄດ້ຍຶດດິນແດນທັງໝົດຄື: ພູ, ດິນແດນໂກເຊັນທາງທິດໃຕ້ທັງໝົດ, ທົ່ງພຽງອາ- ຣາບາ, ພູອິສຣາເອນ ແລະທົ່ງພຽງທີ່ຢູ່ໃນແຖບນັ້ນ ¹⁷ຕັ້ງແຕ່ພູຮາລັກຂຶ້ນໄປຫາເສອີຈິນໄປ ຮອດບາອານ-ກາດໃນຮ່ອມເລບານອນ ຊຶ່ງຢູ່ຕີນພູເຮີໂມນ ເພິ່ນໄດ້ຈັບບັນດາກະສັດຂອງພວກ ເຂົາ ແລະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ ¹⁸ໂຢຊວຍໄດ້ເຮັດເສິກເປັນເວລາດົນນານຕໍ່ສູ້ກັບບັນດາກະສັດ ເຫລົ່ານັ້ນ ¹⁹ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ເຮັດສັນຍາສັນຕິພາບກັບພວກລູກຫລານອິສຣາເອນ ຍົກເວ້ນແຕ່ ຊາວຮີວີທີ່ຢູ່ໃນເມືອງກິເບໂອນ, ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງທັງຫລາຍນັ້ນດ້ວຍການສູ້ ຮົບ ²⁰ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງໄປ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ຢາກເຮັດເສິກຕໍ່ສູ້ພວກອິສຣາເອນ ເພື່ອພວກອິສຣາເອນຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາໂດຍປາດສະ ຈາກຄວາມສົງສານ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຈົບທາຍໄປໝົດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ ໄວ້

²¹ໃນເວລານັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ອອກໄປທຳລາຍອານາກິມທີ່ຢູ່ຕາມເນີນພູ ແລະຕາມເມືອງ ຕ່າງໆ ເມືອງເຮັບໂຣນ, ເມືອງເດບີ, ເມືອງອານາບ ແລະຢູ່ຕາມພູດອຍຢູດາ, ພູອິສຣາເອນ ທົ່ວໄປ ໂຢຊວຍໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາພ້ອມກັບບັນດາຫົວເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາຈົນໝົດກົງໆ ²²ສຳລັບຊາວອານາກິມບໍ່ເຫລືອຈັກຄົນໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກລູກຫລານອິສຣາເອນ ສ່ວນ ພວກທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ແມ່ນຄົນທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຄາຊາ, ເມືອງກັດ ແລະໃນເມືອງອາຊະໂດດ ເທົ່ານັ້ນ ²³ໂຢຊວຍໄດ້ຍຶດເອົາດິນແດນທັງໝົດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໄວ້ແກ່ ໂມເຊ ແລະ ໂຢຊວຍໄດ້ມອບແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ຊາວອິສຣາເອນ ໂດຍແບ່ງປັນ ເປັນສ່ວນຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະດິນແດນກໍມີຄວາມສະຫງົບສຸກພື້ນຈາກສົງຄາມ

ບົດທີ 12

ບັນດາກະສັດທີ່ໂມເຊຣົບຊະນະ

1 ບັນດາກະສັດໃນແຕ່ລະປະເທດທີ່ພວກລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໄດ້ສູ້ຮົບຊະນະ ແລະຍຶດເອົາ ດິນແດນຢູ່ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ທາງທິດຕາເວັນອອກ ຕັ້ງແຕ່ນ້ຳຫ້ວຍ ອາໂນນ ຈົນຮອດພູ ເຮີໂມນ ແລະທົ່ງພຽງທາງທິດຕາເວັນອອກມີຄືດັ່ງນີ້

2 ເຈົ້າສີໂຮນ ກະສັດຊາວອະໂມຣິດທີ່ຢູ່ເມືອງ ເຮັດຊະໂບນ ຊຶ່ງໄດ້ປົກຄອງຕັ້ງແຕ່ອາໂຣເອ ແຄມແມ່ນ້ຳອາໂນນ, ຈາກໃຈກາງຂອງແມ່ນ້ຳ ແລະຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງ ກິເລອາດຈົນຮອດແມ່ນ້ຳ ຢໍບໂບກ ທີ່ເປັນເຂດແດນຂອງພວກລູກຫລານອາໂມນ 3 ແຖບທົ່ງພຽງ ອາຣາບາ ຈົນຮອດນ້ຳ ທະເລ ຄິນເນໂຣດທາງທິດຕາເວັນອອກຈົນໄປຮອດນ້ຳທະເລ, ທົ່ງພຽງ, ໄປຮອດທະເລເຄັມ ທາງທິດຕາເວັນອອກໄປສູ່ເບັດ-ເຢຊີໂມດ ແລະຈາກທາງທິດໃຕ້ຕາມເນີນພູປີຊະກາ

4 ແຂວງຂອງ ໂອກກະສັດເມືອງບາຊານທີ່ເຫລືອຈາກຊາວ ເຟຟາຢິມ ຊຶ່ງອາໄສຢູ່ເມືອງອັດ- ຊະຕະໂຣດ ແລະໃນເມືອງເອັດເຣອີ 5 ກະສັດນີ້ໄດ້ປົກຄອງພູເຮີໂມນກັບສາເລກາ ພ້ອມທັງ ທົ່ງແຂວງບາຊານ ຈົນຮອດເຂດແດນຂອງຊາວ ເກຊູ ແລະຊາວມາອາກາກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ແຂວງກິເລອາດ ຈົນຮອດເຂດແດນສີໂຮນກະສັດເມືອງ ເຮັດຊະໂບນ

6 ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບພວກລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໄດ້ໂຈມຕີຊະນະພວກ ເຂົາ ແລະໄດ້ມອບດິນແດນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນຂອງຊາວຮູເບັນ ແລະຊາວຄາດ ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງເຜົ່າມານາເຊ

7 ບັນດາກະສັດໃນແຕ່ລະປະເທດທີ່ໂຢຊວຍ ແລະພວກລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໄດ້ໂຈມຕີຊະ- ນະ ແມ່ນຢູ່ທີ່ແມ່ນ້ຳຢໍແດນຟາກນີທາງທິດຕາເວັນຕົກ ຕັ້ງແຕ່ບາອານ-ກາດ ໃນຮ່ອມພູ ເລບາ- ນອນ ຈົນຮອດພູຮາລັກ ຂຶ້ນໄປສູ່ເສອີ; ໂຢຊວຍໄດ້ແບ່ງປັນດິນແດນນີ້ໃຫ້ເປັນກຳມະສິດຂອງ ບັນດາເຜົ່າຂອງຊົນຊາດ ອິສຣາເອນ ໂດຍໄດ້ແບ່ງປັນເປັນສ່ວນຕາມເຜົ່າຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ 8 ຢູ່ເທິງພູ, ຢູ່ຕາມຮ່ອມພູ, ຢູ່ຕາມທົ່ງພຽງ, ຕາມເນີນພູທັງຫລາຍ, ປ່າ ແລະປະເທດທາງທິດ- ໃຕ້; ຊາວຣິດຕີ, ຊາວອະໂມຣິດ, ຊາວການາອານ, ຊາວເຢຣີຊີ, ຊາວຣີວີ ແລະຊາວເຢບຸດ ເປັນດັ່ງນີ້: 9 ກະສັດເມືອງ ເຢຣີໂກ, ກະສັດເມືອງອາອີທີ່ຢູ່ຂ້າງເມືອງ ເບັດເອນ, 10 ກະສັດເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ, ກະສັດເມືອງ ເຮັບໂຮນ, 11 ກະສັດເມືອງ ຢາຣະມຸດ, ກະສັດເມືອງ ລາກິດ, 12 ກະ- ສັດເມືອງ ເອັກໂລນ, ກະສັດເມືອງ ເກເຊ, 13 ກະສັດເມືອງ ເດບີ, ກະສັດເມືອງ ເກເດ, 14 ກະສັດ ເມືອງ ໂຮມາ, ກະສັດເມືອງ ອາຣັດ, 15 ກະສັດເມືອງ ລິບນາ, ກະສັດເມືອງ ອະດູລາມ, 16 ກະສັດ ເມືອງ ມັກເກດາ, ກະສັດເມືອງ ເບັດເອນ, 17 ກະສັດເມືອງ ຕັບປົວ, ກະສັດເມືອງ ເຣເຟ, 18 ກະ- ສັດເມືອງ ອາເຟັກ, ກະສັດເມືອງ ລັດຊາໂຣນ, 19 ກະສັດເມືອງ ມາໂດນ, ກະສັດເມືອງ ຮາໂຊ, 20 ກະສັດເມືອງ ຊິມໂຮນ, ກະສັດເມືອງ ອັກຊາບ, 21 ກະສັດເມືອງ ຕາອານັກ, ກະສັດເມືອງ ເມ- ກິດໂດ, 22 ກະສັດເມືອງ ເກດັດ, ກະສັດເມືອງ ໂຢກເນອາມ ຢູ່ທົ່ງພູກາເມນ, 23 ກະສັດເມືອງ ໂດ- ເຣຢູທີ່ພູນ້ອຍ ໂດເຣ, 24 ກະສັດເມືອງ ໂກຢິມທີ່ກິນການ, ກະສັດເມືອງ ຕີຣະຊາ.

ກະສັດລວມທັງໝົດມີສາມສິບເອັດອົງ.

ບົດທີ 13

ດິນແດນທີ່ຍັງຈະຕ້ອງຍຶດຄອງເອົາ

¹ໂຢຊວຍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ແລະມີອາຍຸສູງຫລາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເພິ່ນວ່າ “ເຈົ້າເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ອາຍຸກໍສູງຫລາຍ ແລະຍັງມີແຜ່ນດິນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະຕ້ອງຍຶດເອົາ”
²ແຜ່ນດິນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ມີດັ່ງນີ້: ດິນແດນທັງໝົດຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ ແລະຊາວເກຊູ. ³ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຊີໂຮທີ່ໄຫລຜ່ານທາງໜ້າເອຍິບ ໄປຈົນຮອດເຂດແດນເມືອງ ເອັກໂຣນທາງທິດເໜືອ ຊຶ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນຂອງຊາວການາອານຄີ ເຈົ້ານາຍຊາວຟິລິດສະຕິນ ຫ້າຄົນຄື ເຈົ້າເມືອງຄາຊາ, ເຈົ້າເມືອງອາຊະໂດດ, ເຈົ້າເມືອງອາຊະກາໂລນ, ເຈົ້າເມືອງກິດຕິ, ເຈົ້າເມືອງເອັກໂຣນ ແລະຊາວອາວາ. ⁴ຈາກແຜ່ນດິນທາງທິດໃຕ້ທັງໝົດຂອງຊາວການາອານ ແລະເມືອງເມອາຣາທີ່ເປັນຂອງຊາວຊີໂດນຈົນຮອດເມືອງອາເຟັກ ຈົນຮອດເຂດແດນຂອງຊາວອະໂມຣິດ. ⁵ແລະແຜ່ນດິນຊາວເກບານ ແລະພູເລບານອນທັງໝົດ; ຕັ້ງແຕ່ພູເລບານອນ ຈົນຮອດທາງທິດຕາເວັນອອກ, ຈາກບາອານ-ກາດຢູ່ທີ່ຕີນພູເຮີໂມນ ຈົນຮອດບ່ອນເຂົ້າໄປຮາມັດ. ⁶ບັນດາຊາວພູເຂົາທັງໝົດຈາກພູເລບານອນ ຈົນຮອດມິສະເຣໂຟດ-ມາຍິມ ແລະຊາວເມືອງຊີໂດນທັງໝົດ; ຝ່າຍເຮົາຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ໜີທີ່ໜ້າລູກຫລານອິສຣາເອນ; ຈົ່ງຈົກສະຫລາກແບ່ງປັນດິນແດນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວ. ⁷ແລະບັດນີ້ ຈົ່ງແບ່ງປັນດິນແດນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ເກົ້າເຜົາ ແລະເຄິ່ງເຜົາມານາເຊ.

ໂຢຊວຍແບ່ງປັນເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຢແດນ

⁸ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຜົາມານາເຊທີ່ຍັງເຫລືອ ແລະຊາວຣູເບັນ ຊາວຄາດໄດ້ຮັບມໍລະດົກແລ້ວ ຊຶ່ງໂມເຊໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ທີ່ແມ່ນ້ຳຢແດນຟາກເບື້ອງນັ້ນທາງທິດຕາເວັນອອກ (ຕາມທີ່ທ່ານໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຂົາ). ⁹ຕັ້ງແຕ່ເມືອງອາໂຣເອທີ່ຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃຈກາງແມ່ນ້ຳ, ແລະທົ່ງພຽງເມເດບາທັງໝົດຈົນຮອດເມືອງດີໂບນ. ¹⁰ບັນດາເມືອງທັງໝົດຂອງສີໂຣນ ກະສັດຊາວອະໂມຣິດ ທີ່ໄດ້ປົກຄອງເມືອງເຮັດຊະໂບນ ຈົນຮອດເຂດແດນພວກລູກຫລານອາໂມນ ແລະແຂວງກິເລອາດ. ¹¹ຮ່ວມທັງເຂດແດນພວກຊາວເກຊູ ແລະຊາວມາອາກາແລະພູເຮີໂມນທັງໝົດ, ແຂວງບາຊານທັງໝົດ ຈົນຮອດສາເລກາ. ¹²ບັນດາອານາຈັກຂອງໂອກໃນແຂວງບາຊານທີ່ໄດ້ປົກຄອງເມືອງອັດຊະຕະໂຣດກັບເມືອງເອັດເຣອີ (ເພິ່ນເປັນຄົນເຜົາເຣຟາຍິມ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ດຽວທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່) ບັນດາເມືອງເຫລົ່ານີ້ໂມເຊໄດ້ໃຈມຕິຊະນະ ແລະຂັບໄລ່ໃຫ້ພວກເຂົາໜີໄປ. ¹³ແຕ່ວ່າພວກລູກຫລານອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ໄລ່ພວກຊາວເກຊູ, ຊາວມາອາກາ, ຊາວເກຊູ ແລະຊາວມາອາກາໜີແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ທ່າມກາງຊາວອິສຣາເອນ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້. ¹⁴ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນດິນແດນທີ່ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເຜົາເລວີ ເນື່ອງຈາກເຄື່ອງເຜົາຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ເປັນມໍລະດົກຂອງເຜົາເລວີ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກພວກເຂົາໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.

ເຂດແດນທີ່ໂມເຊມອບໝາຍໃຫ້ເຜົ່າຮູເບັນ

¹⁵ ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ມອບສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ລູກຫລານ ເຜົ່າ ຮູເບັນ ຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ. ¹⁶ ດິນແດນຂອງພວກເຂົາເລີ້ມຕັ້ງແຕ່ເມືອງອາໂຣເອ ແຄມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ອ້ອມ-ແອ້ມແມ່ນ້ຳພ້ອມທັງທົ່ງພຽງທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບ ເມເດບາ. ¹⁷ ເມືອງເຮັດຊະໂບນ ແລະເມືອງທັງໝົດທີ່ຢູ່ທົ່ງພຽງ. ¹⁸ ຄື ເມືອງດີໂບນ, ເມືອງບາໂມດ-ບາອານ, ເມືອງເບັດ-ບາອານ-ເມໂອນ ແລະເມືອງຢາຣາດ ¹⁹ ແລະເມືອງ ເກເດໂມດ, ເມືອງ ເມຟະອາດ, ເມືອງ ກິຣິອາດທາຢິມ, ເມືອງສິບມາ ແລະເມືອງເຊເຣັດ-ຊາຣາທີ່ຢູ່ຕາມຮ່ອມພູ. ²⁰ ແລະເມືອງເບັດ-ເປໂອ ແລະເນີນພູປີຊະກາ, ເມືອງເບັດ-ເຢຊິໂມດ. ²¹ ເມືອງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ທົ່ງພຽງ ແລະບັນດານະຄອນສີໂຮນ, ກະສັດພວກອະໂມຣິດທີ່ໄດ້ປົກຄອງເມືອງເຮັດຊະໂບນ ຊຶ່ງ ໂມເຊ ໄດ້ຕິຊະນະຮ່ວມທັງກະສັດ ແລະພວກເຈົ້ານາຍມິດີອານຄື: ເອວີ, ເຣເກັມ, ຊູເຣ, ຮູເຣ ແລະເຣບາຜູ້ນຳຂອງປະຊາຊົນໃນດິນແດນນັ້ນ ²² ພວກລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ເອົາດາບຂ້າບາລາອາມລູກຊາຍເປໂອຜູ້ເປັນໝໍທ່ານວາຍພ້ອມກັບຄົນອື່ນໆທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າ. ²³ ເຂດແດນຂອງລູກຫລານຮູເບັນ ແມ່ນແມ່ນ້ຳຢ-ແດນ ແລະຕາມແຄມແມ່ນ້ຳນັ້ນ; ສ່ວນດິນທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຮູເບັນຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ເມືອງທັງຫລາຍກັບບັນດາຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ.

²⁴ ໂມເຊໄດ້ແບ່ງສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຄາດ ແກ່ລູກຫລານຄາດຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ.

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຄາດ

²⁵ ດິນແດນຂອງເຜົ່າຄາດ ແມ່ນເມືອງຢາເຊ ແລະເມືອງທັງໝົດໃນແຂວງກິເລອາດ ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງດິນແດນພວກລູກຫລານອາໂນນ ຈົນຮອດເມືອງອາໂຣເອທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງຮັບບາ ²⁶ ແລະຕັ້ງແຕ່ເມືອງເຮັດຊະໂບນ ຈົນຮອດຣາມາດ-ມິດຊະເປ ແລະເມືອງເປໂຕນິມ ຈາກເມືອງມາຣານາຢິມ ຈົນຮອດເຂດແດນເດບີ ²⁷ ຢູ່ຕາມຮ່ອມພູ, ເມືອງເບັດ-ອາ-ຣາມ, ເມືອງເບັດ-ນິມຣາ ເມືອງສຸກໂກດ ແລະເມືອງຊາໂຟນ ແລະສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງອານາຈັກສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮັດຊະໂບນ, ແມ່ນ້ຳຢ-ແດນ ແລະຕາມແຄມແມ່ນ້ຳນັ້ນ ຈົນສຸດນ້ຳທະເລກິນເນເຣດ ແລະກາຍແມ່ນ້ຳຢ-ແດນໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ²⁸ ສ່ວນດິນແດນທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຄາດຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ມີບັນດາເມືອງແລະຊົນນະບົດຂອງບັນດາເມືອງນັ້ນ

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຜົ່າມານາເຊຕາເວັນອອກ

²⁹ ໂມເຊໄດ້ມອບສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຜົ່າມານາເຊ ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມານາເຊຕາມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ³⁰ ເຂດແດນຂອງພວກເຂົາເລີ້ມຕັ້ງແຕ່ເມືອງມາຣານາຢິມ ແຂວງບາ-ຊານທັງໝົດນະຄອນໂອກ ກະສັດບາຊານທັງໝົດ ກັບເມືອງທັງໝົດຂອງຢາອີທີ່ຢູ່ໃນແຂວງບາຊານ ຊຶ່ງມີທິກສິບຕົວເມືອງ ³¹ ທັງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຂວງກິເລອາດ, ເມືອງອັດຊະຕະໂຣດ, ເມືອງເອັດເຣອີ ຊຶ່ງເປັນເມືອງທີ່ຢູ່ໃນອານາຈັກໂອກຂອງແຂວງບາຊານ ແລະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງລູກຫລານມາກີ ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງມານາເຊ ໂດຍແບ່ງບັນເປັນສ່ວນໃຫ້ລູກຫລານມາກີເຄິ່ງໜຶ່ງຕາມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ

³²ແຜ່ນດິນທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ເປັນມໍລະດົກນັ້ນ ແມ່ນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ ໂມອາບທີ່ຢູ່ເຂດແມ່ນ້ຳຍໍ່ແດນຟາກພຸ່ນ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງ ເຢຣິໂກ ³³ແຕ່ ໂມເຊ ບໍ່ໄດ້ມອບດິນທີ່ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເລວີ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ເປັນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ

ບົດທີ 14

ໂຢຊວຍແບ່ງປັນເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຍໍ່ແດນ

¹ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນມໍລະດົກທີ່ລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໄດ້ຮັບໃນແຜ່ນດິນ ການາອານ ຊຶ່ງປະໂລທິດເອເລອາຊາ ແລະ ໂຢຊວຍລູກຂອງນູນ ແລະພວກຜູ້ນຳພ້ອມທັງຢູ່ຕາຍາຍຂອງລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ມີດັ່ງນີ້ ²ດິນມໍລະດົກທັງໝົດນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນກັນໂດຍການຈົກສະຫລາກ ລວມທັງໝົດມີເກົ້າເຜົ່າ ຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ໂດຍຜ່ານ ໂມເຊ ³ໂມເຊ ໄດ້ມອບດິນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ສອງເຜົ່າເຄິ່ງ ທີ່ຢູ່ແມ່ນ້ຳຍໍ່ແດນຟາກພຸ່ນ ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ມອບດິນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກເຜົ່າເລວີ ⁴ເພາະວ່າລູກຫລານ ໂຢເຊັບ ມີສອງເຜົ່າຄື: ເຜົ່າມານາເຊກັບເຜົ່າເອຟຣາຍິມ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ແບ່ງສ່ວນໃນແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເລວີ ຍົກເວັ້ນແຕ່ບາງເມືອງທີ່ຢູ່ຮອບໆຂອງເມືອງນັ້ນ ເພື່ອເປັນບ່ອນລ້ຽງສັດຂອງພວກເຂົາ ⁵ລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ກັບ ໂມເຊ ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາດິນແດນເຫລົ່ານັ້ນແບ່ງປັນກັນ

⁶ສ່ວນລູກຫລານຂອງເຜົ່າຢູດາ ໄດ້ພາກັນໄປຫາ ໂຢຊວຍທີ່ກິນການ ແລະກາເລັບລູກຊາຍຂອງ ເຢຟຸນເນ ຊາວ ເກນິດຊີ ໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ “ທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເຖິງທ່ານ ⁷ຜ່ານທາງ ໂມເຊ ຜູ້ເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ ກາເດັດບາກເນອາ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸສີ່ສິບປີ ຂະນະທີ່ ໂມເຊ ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປ ກາເດັດບາກເນອາເພື່ອຈະໄດ້ໄປສອດແນມດິນແດນ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ທ່ານຟັງ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ⁸ພວກພີ່ນ້ອງທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັນກັບຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ; ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້ວຸ້ນວາຍໄປ ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປຢ່າງສຸດໃຈ ⁹ແລະໃນມື້ນັ້ນ ໂມເຊ ໄດ້ສັນຍາວ່າ “ແຜ່ນດິນທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າໄດ້ໄປຢຽບນັ້ນກໍຈະເປັນດິນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ ແລະຂອງພວກລູກຫລານຂອງເຈົ້າສືບໆໄປ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ ¹⁰ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໄວ້, ພຣະອົງໄດ້ຄຸ້ມຄອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າລະຫວ່າງສີ່ສິບຫ້າປີ ຕັ້ງແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳນັ້ນແກ່ ໂມເຊ ເມື່ອພວກອິສຣາເອນ ໄດ້ເດີນທາງໄປມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸແປດສິບຫ້າປີແລ້ວ ¹¹ໃນມື້ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີເທື່ອແຮງເທົ່າກັບໃນມື້ນັ້ນທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປ, ເທື່ອແຮງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຍາມນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ, ເທື່ອແຮງໃນການຮົບເສິກ ແລະການເດີນທາງໄປມາດຽວນີ້ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ ¹²ເຫດສັນນັ້ນ ພູທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃນມື້ນັ້ນ ເຊິນທ່ານມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສາ ເພາະວ່າໃນມື້ນັ້ນທ່ານໄດ້ຍິນວ່າພວກອານາກິມຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ແລະມີເມືອງໃຫຍ່ຊຶ່ງມີກຳແພງອ້ອມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈະຂັບ
 ໄລ່ພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໄວ້ແລ້ວ” ¹³ໂຢຊວຍໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ເພິ່ນ ແລະ
 ໄດ້ມອບເມືອງເຮັບໂຮນ ເປັນດິນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເພິ່ນຄື ກາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເນ ¹⁴ສະ-
 ມັນ ເມືອງເຮັບໂຮນຈຶ່ງເປັນດິນມໍລະດົກຂອງກາເລັບ ລູກຂອງເຢຟຸນເນ ຊາວເກນິດຊີ ຈົນ
 ເທົ່າທຸກມື້ນີ້ ຍ້ອນເພິ່ນໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນຢ່າງແທ້ຈິງ
¹⁵ອີກອັນໜຶ່ງ ຊື່ເມືອງເຮັບໂຮນ ແຕ່ກ່ອນແມ່ນ ກິຣິອາດ-ອາຣະບາ; ອາຣະບາເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນ
 ທ່າມກາງພວກອານາກິມ ແລະດິນແດນກໍມີຄວາມສະຫງົບສຸກບໍ່ມີສົງຄາມ

ບົດທີ 15

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຜົ່າຢູດາ

¹ດິນແດນຂອງເຜົ່າຢູດາຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕິກຢູ່ໃນເຂດປ່າ^[1] ຈົນຮອດເຂດ
 ແດນເອໂດມທາງທິດໃຕ້ສຸດ ²ເຂດແດນທາງທິດໃຕ້ຂອງພວກເຂົາ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ນ້ຳທະເລເຄັມ
 ໄປຮອດທິດໃຕ້ສຸດ. ³ແລະອອກໄປທາງທິດໃຕ້ໂດຍຜ່ານຂຶ້ນໄປອັກຣັບບິມ ໄປຈົນເຖິງສິນ.
 ດິນແດນນີ້ແຕ່ຕອນໃຕ້ຂອງກາເດັດ-ບາເນອາ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານໄປທາງເມືອງເຣດຊະໂຮນ, ຂຶ້ນ
 ໄປທາງອັດດາ, ລ້ຽວໄປທາງກາຣະກາ, ⁴ຜ່ານໄປທາງອາຊະໂມນ ແລະລຽບໄປຕາມແມ່ນ້ຳ
 ເອຍິບ ມາຮອດນ້ຳທະເລ; ເຂດແດນຂອງເຜົ່າຢູດາທາງທິດໃຕ້ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ

⁵ເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນອອກແມ່ນ ຈາກນ້ຳທະເລເຄັມຈົນຮອດປາກແມ່ນ້ຳຢິແດນ ສ່ວນ
 ເຂດແດນທາງທິດເໜືອແມ່ນເລີ່ມຈາກປາຍສຸດຂອງນ້ຳທະເລເລີຍໄປຮອດປາກແມ່ນ້ຳຢິແດນ.
⁶ແລະເຂດແດນໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ເບັດ-ໂຣກລາຜ່ານກາຍໄປຕາມທິດເໜືອເມືອງເບັດ-ອາຣາບາຂຶ້ນ
 ໄປສູ່ກ່ອນຫີນໂບຮານລູກຂອງຣູເບັນ ⁷ແລະເຂດແດນໄດ້ຂຶ້ນໄປຮອດເດບີຈາກຮ່ອມພູອາໂຄ,
 ແລະລ້ຽວໄປທາງທິດເໜືອຈົນຮອດ ກິນການ ກ່ອນຈະຂຶ້ນໄປ ອະດູມມິມ ທີ່ຢູ່ພາກທິດໃຕ້ຂອງ
 ແມ່ນ້ຳ ເຂດແດນໄດ້ຜ່ານເຂົ້າໄປໃກ້ ແມ່ນ້ຳເອັນ-ເຊເມັດຈົນໄປຮອດເອັນ-ໂຣເກນ ⁸ເຂດແດນ
 ຂຶ້ນໄປຮອດຮ່ອມພູຮິນໂນມ ໄປທາງທິດໃຕ້ຂອງເມືອງເຢບຸດ ຊຶ່ງແມ່ນເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂດ
 ແດນໄດ້ຂຶ້ນໄປທາຍອດພູທີ່ຢູ່ຖັດກັບຮ່ອມພູຮິນໂນມທາງທິດຕາເວັນຕົກ ສຸດຢູ່ທີ່ທາງທິດເໜືອ
 ຮ່ອມເຣຟາຍິມ ⁹ເຂດແດນໄດ້ໝາຍຕັ້ງແຕ່ຍອດພູຈົນຮອດບໍ່ນ້ຳເນັບໂຕອາ ແລະໄດ້ອອກໄປ
 ຮອດເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ເທິງພູເອຟະໂຮນ ແລະເຂດແດນໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ທາງບາອາລາຊຶ່ງແມ່ນ
 ກິຣິຢາດ-ເຢອາຣິມ ¹⁰ຕັ້ງແຕ່ເຂດແດນບາອາລາ ໄດ້ເວັ້ນໄປສູ່ທິດຕາເວັນຕົກຈົນຮອດພູເສອີ
 ແລະກາຍໄປຂ້າງພູເຢອາຣິມ ຊຶ່ງແມ່ນເກສາໂລນ ທາງທິດເໜືອ, ລົງໄປເບັດ-ເຊເມັດ ແລະ
 ຜ່ານໄປທາງຕິມນາ ¹¹ແລະເຂດແດນໄດ້ກວ້າງອອກໄປຮອດທາງຂ້າງເອັກໂຮນທາງທິດເໜືອ
 ແລະເຂດແດນໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ຈົນຮອດຊິກເກໂຮນກາຍໄປພູບາອາລາ ແລະໄດ້ຍາວອອກໄປ

[1]ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ

ຮອດຍັບເນເອນ ເຂດແດນໄດ້ໄປຮອດນ້ຳທະເລ

¹²ເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນຕົກແມ່ນທະເລເມດີແຕຣາເນ ແລະຕາຝັ່ງນ້ຳທະເລນັ້ນ; ເຂດແດນຂອງບັນດາລູກຫລານຢູດາຕາມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ກາເລັບຕີເອົາເຮັບໂຮນແລະເດບີ

¹³ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍ ເພິ່ນໄດ້ມອບທີ່ດິນສ່ວນໜຶ່ງໃນທ່າມກາງດິນຂອງພວກລູກຫລານຢູດາໃຫ້ແກ່ກາເລັບລູກຂອງເຢຟຸນເນຄີ: ເມືອງເຮັບໂຮນໃນກີຣິອາດ-ອາຣະບາ (ອາຣະບາເປັນພໍ່ຂອງອານາກ) ¹⁴ກາເລັບໄດ້ຂັບໄລ່ລູກຊາຍທັງສາມຂອງອານາກ ໃຫ້ໜີຈາກບ່ອນນັ້ນຄື: ທ່ານເຊຊາຍ, ອາຣິມານາ ແລະຕານມາຍ ¹⁵ຈາກບ່ອນນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເມືອງເດບີ, ແຕ່ກ່ອນເມືອງເດບີມີຊື່ວ່າ ກີຣິອາດ-ເສເຟ ¹⁶ກາເລັບໄດ້ກ່າວວ່າ “ຖ້າບຸກຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຕີເອົາຊະນະແລະຍຶດເມືອງກີຣິອາດ-ເສເຟໄດ້ ຂ້ອຍຈະຍົກລູກສາວຂອງຂ້ອຍຄື ນາງອັກສາໃຫ້ເປັນເມຍຂອງຜູ້ນັ້ນ ¹⁷ໂອດນີເອນລູກຂອງເກນັດນ້ອງຊາຍຂອງກາເລັບຍຶດເມືອງນັ້ນໄດ້ ແລະ ກາເລັບຈຶ່ງໄດ້ຍົກນາງອັກສາລູກສາວຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເມຍຂອງໂອດນີເອນ

¹⁸ຢູ່ຕໍ່ມາ ນາງອັກສາໄດ້ໄປຫາໂອດນີເອນ ແລະຊັກຂວນໃຫ້ຂໍນາທັງໜຶ່ງນຳພໍ່ເຖົ້າ: ນາງໄດ້ລົງຈາກຫລັງລາ ແລະກາເລັບໄດ້ຖາມນາງວ່າ “ເຈົ້າຢາກໄດ້ສິ່ງໃດ?” ¹⁹ນາງຕອບວ່າ “ຂໍເຊີນຍົກຄວາມພອນໃຫ້ລູກທ້ອນ ເຫດວ່າພໍ່ໄດ້ມອບດິນທິດໃຕ້ໃຫ້ຂ້ອຍແລ້ວ; ຂໍມອບບໍ່ນ້ຳ(ນ້ຳພຸ) ໃຫ້ລູກນ້ຳ” ແລະເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບໍ່ນ້ຳເໜືອ ແລະບໍ່ນ້ຳໃຕ້ໃຫ້ແກ່ນາງ

ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເປັນຂອງເຜົ່າຢູດາ

²⁰ດິນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຢູດາຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາເປັນດັ່ງນີ້: ²¹ເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ທິດໃຕ້ສຸດຂອງເຜົ່າຢູດາທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຂດແດນເອໂດມເປັນດັ່ງນີ້: ເມືອງກັບເຊເອນ, ເອເດ, ຢາກູເຣ ²²ກິນາ, ດີໂມນາ, ອະດາດາ, ²³ເກເດັດ, ຮາໂຊ, ອິດນັນ ²⁴ຊິເຟ, ເຕເລັມ, ເບອາໂລດ, ²⁵ເມືອງໃໝ່ ຮາໂຊ, ເກຣໂຢດ, ເຣດຊະໂຮນຊຶ່ງແມ່ນຮາໂຊ ²⁶ເມືອງອາມາມ, ເຊມາ, ໂມລາດາ, ²⁷ເມືອງຮາຊາ-ກັດດາ, ເຣຊະໂມນ, ເບັດ-ເປເລັດ ²⁸ເມືອງຮາຊາ-ຊອອານ, ເບເອ-ເຊບາ, ບິຊີໂອທິອາ, ²⁹ເມືອງບາອາລາ, ອິຢິມ, ເອເຊັມ ³⁰ເມືອງ ເອນໂຕລັດ, ເກຊິນ, ໂຮມາ ³¹ເມືອງຊິກລັກ, ມັດມານນາ, ສັນສັນນາ ³²ເມືອງເລບາໂອດ, ຊິນຣິມ, ອາອິນ, ຣິມໂມນ, ລວມບັນດາເມືອງທັງໝົດມີຊາວເກົ້າເມືອງຮ່ວມທັງບັນດາບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

³³ໃນຕົ້ນພູເມືອງເອຊະຕາໂອນ, ໂຊຣາ, ອາຊະນາ ³⁴ເມືອງຊາໂນອາເອັນກັນນິມ, ຕັບປົວ, ເອນາມ ³⁵ເມືອງຢາຣະມຸດ, ອະດູລາມ, ໂສໂກ, ອາເຊກາ ³⁶ເມືອງຊະອາຣາຢິມ, ອາດິທາ-ຢິມ, ເກເດຣາ, ເກເດໂຣທາຢິມສີ່ສິບເມືອງກັບຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມບັນດາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

³⁷ເມືອງເຊບານ, ຮາດາຊາ, ມິກດັນ-ກາດ, ³⁸ເມືອງດິເລອານ, ມິດຊະປາ, ໂຢກເທເອນ, ³⁹ເມືອງລາກິດ, ໂບຊະກາດ, ເອັກໂລນ, ⁴⁰ເມືອງກັບໂບນ, ລາມາມ, ກິດລິດ, ⁴¹ເມືອງເກເດໂຣດ, ເບັດ-ດາໂກນ, ນາອາມາ, ມັກເກດາ ທັງໝົດມີສິບຫົກເມືອງ ແລະຊົນນະບົດຂອງບັນດາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

⁴²ເມືອງລິບນາ, ເອເທ, ອາຊານ, ⁴³ເມືອງອິບຕາ, ອາຊະນາ, ເນດຊິບ, ⁴⁴ເມືອງເກອິລາ, ອັກຊິບ, ມາເຣຊາ ມີເກົ້າເມືອງ ແລະບັນດາຊົນນະບົດຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

⁴⁵ເມືອງເອັກໂຣນ ແລະບັນດາເມືອງໃຫຍ່ເມືອງນ້ອຍແລະບ້ານຕ່າງໆທັງໝົດ ⁴⁶ຕັ້ງແຕ່ເມືອງເອັກໂຣນໄປສູ່ນ້ຳທະເລ, ເມືອງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງເມືອງອາຊະໂດດ ແລະບັນດາຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ, ⁴⁷ເມືອງອາຊະໂດດ ບັນດາເມືອງໃຫຍ່ເມືອງນ້ອຍ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຕ່າງໆທີ່ຢູ່ນອກເມືອງ, ເມືອງຄາຊາ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຕ່າງໆຂອງເມືອງນັ້ນຈົນຮອດນ້ຳທ້ວຍເອຢິບ ແລະນ້ຳທະເລໃຫຍ່^[1] ແລະຕາມແຄມນ້ຳທະເລນັ້ນ

⁴⁸ແລະເທິງພູເມືອງຊາມີ, ຢັດຕີ, ໂລໂກ, ⁴⁹ເມືອງດານນາ, ກິຣິອາດ-ສັນນາ ຊຶ່ງແມ່ນເດບີ, ⁵⁰ເມືອງອານາບ, ເອຊະເຕມິວ, ອານິມ, ⁵¹ເມືອງໂກຊັນ, ໂຮໂລນ ແລະກິໂລ, ມີສິບເອັດເມືອງແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຊົນນະບົດຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

⁵²ເມືອງອາທລັບ, ດູມາ, ເອຊານ, ⁵³ເມືອງຢານິມ, ເບັດ-ຕັບປົວ, ອະເຟກາ, ⁵⁴ເມືອງຮຸມຕາ, ກິຣິອາດ-ອາຣະບາ ຊຶ່ງແມ່ນເຮັບໂຣນ ແລະຊີໂອ, ມີເກົ້າເມືອງ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ເມືອງນັ້ນ

⁵⁵ເມືອງມາໂອນ, ກາເມນ, ຊິເຟ, ຢູຕາ, ⁵⁶ເມືອງເຢດຊະເຣເອນ, ໂຢກເດອາມ, ຊາໂນອາ, ⁵⁷ເມືອງກາອິນ, ກິເບອາ, ຕິມນາສິບເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານນອກທີ່ຢູ່ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

⁵⁸ເມືອງຮັນຮຸນ, ເບັດ-ຊູເຣ, ເກໂດເຣ, ⁵⁹ເມືອງມາອາຣາດ, ເບັດ-ອາໂນດ, ເອນເຕໂກນລວມມີທັງໝົດ ຫົກເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານຕ່າງໆຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

⁶⁰ເມືອງກິຣິອາດ-ບາອານ ຊຶ່ງແມ່ນກິຣິຢາດ-ເຢອາຣິມ ແລະຮັບບາ ມີ ສອງເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານຊົນນະບົດຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

⁶¹ໃນປ່າເມືອງເບັດ-ອາຣາບາ, ມິດດິນ, ເສກາກາ, ⁶²ເມືອງນິບຊານ, ເມືອງເກືອ ແລະເອັນ-ເກດີ ມີຫົກຕົວເມືອງ ແລະບັນດາບ້ານນອກຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

⁶³ແຕ່ພວກເຢບຸດໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບພວກລູກຫລານຢູດາ ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້

ບົດທີ 16

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເອຟຣາຍິມແລະມານາເຊຕາເວັນຕົກ

¹ດິນແດນຂອງພວກລູກຫລານ ໂຢເຊັບ ແມ່ນເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ຈາກເມືອງ ເຢຣິໂກ ຈົນຮອດແມ່ນ້ຳເຢຣິໂກທາງທິດຕາເວັນອອກ, ຈາກປ່າຂຶ້ນໄປເມືອງ ເຢຣິໂກ ຈົນຮອດພູເບັດເອນ. ²ແລະເຂດແດນເລີ່ມຈາກເບັດເອນໄປຫາເມືອງລູເຊ ແລະຜ່ານໄປໃກ້ເຂດແດນຂອງຊາວອາຣີ ຢູ່ທີ່ອາຕາໂຣດ ³ລົງໄປຫາເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງຊາວຢາຟະເລດ ຈົນຮອດເຂດແດນເບັດ-ໂຮໂລນຟາກລຸ່ມ ແລະຈົນຮອດເກເຊໄປຮອດນ້ຳທະເລ.

^[1]ທະເລ ເມດີແຕຣາເນ

⁴ພວກລູກຫລານໂຢເຊັບ, ມານາເຊ ແລະ ເອຟຣາຍິມ ໄດ້ຮັບດິນແດນເຫລົ່ານັ້ນເປັນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ

ເອຟຣາຍິມ

⁵ເຂດແດນຂອງພວກລູກຫລານ ເອຟຣາຍິມ ຕາມເຂື່ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ໂດຍມີເຂດແດນດັ່ງນີ້: ເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນອອກແມ່ນເລີ່ມຈາກອາຕາໂຣດ-ອັດດາຈົນຮອດເບັດ-ໂຮໂຣນສູງ ⁶ເຂດແດນຈາກທິດຕາເວັນຕົກອອກໄປສູ່ມິກເມທາດທາງທິດເໜືອ ແລະລົງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຈົນຮອດຕະອານັດ-ຊີໂລ ແລະຍາວອອກໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຈົນຮອດຢາໂນອາ ⁷ຈາກຢາໂນອາລົງໄປຫາອາຕາໂຣດ ແລະນະອາຣາຮອດເມືອງເຢຣິໂກ ແລະໄປຮອດແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ⁸ເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນຕົກຕັ້ງແຕ່ຕັບປົວ ຈາກນ້ຳຫ້ວຍ ການາຈົນໄປຮອດທະເລເມດີແຕຣາເນ ດິນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານ ເອຟຣາຍິມຕາມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ. ⁹ແລະບັນດາເມືອງທີ່ຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກສຳລັບໃຫ້ລູກຫລານ ເອຟຣາຍິມ ໃນທ່າມກາງດິນແດນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານ ມານາເຊມີຄື ເມືອງທັງໝົດ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານນອກເມືອງນັ້ນ

¹⁰ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວການາອານທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງເກເຊຫນີໄປ ແຕ່ຊາວການາອານ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກ ເອຟຣາຍິມ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ແຕ່ພວກ ເອຟຣາຍິມ ໄດ້ບັງຄັບພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດວຽກເໝືອນກັບທາດ

ບົດທີ 17

ມານາເຊຕາເວັນຕົກ

¹ດິນແດນຂອງເຜົ່າມານາເຊ (ມານາເຊເປັນລູກກົກຂອງໂຢເຊັບ) ສ່ວນມາກິເປັນລູກກົກຂອງມານາເຊພໍ່ກິເລອາດ ຍ້ອນເພິ່ນຮູ້ເຮັດເສິກ ແຂວງກິເລອາດ ແລະແຂວງບາຊານ ຈຶ່ງເປັນຂອງເພິ່ນ. ²ສ່ວນບັນດາລູກຫລານທັງຫລາຍຂອງເຜົ່າມານາເຊຕາມເຂື່ອສາຍຂອງພວກເຂົາຄື: ອາບິເອເຊ, ເຣເລັກ, ອາຊະຣິເອນ, ເຊເຄັມ, ເຣເຟ, ເຊມິດາ ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງມານາເຊລູກຂອງໂຢເຊັບ

³ເຊໂລເຟຂາດລູກຂອງເຣເຟ ລູກຂອງກິເລອາດ, ກິເລອາດລູກຂອງມາກິ, ມາລາກິລູກມານາເຊ ມານາເຊບໍ່ມີລູກຊາຍມີແຕ່ລູກຜູ້ຍິງເທົ່ານັ້ນຄື: ນາງມາລາ, ນາງໂນອາ, ນາງໂຮກລາ, ນາງມິລະກາ ແລະນາງຕີຣະຊາ ⁴ບັນດາຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ ປະໂລທິດເອເລອາຊາ ໂຢຊວຍລູກຂອງນູນ ພ້ອມດ້ວຍບັນດາຜູ້ນຳໂດຍກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ ໃຫ້ມອບສ່ວນດິນມໍລະດົກໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໃນທ່າມກາງພື້ນື່ງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ” ໂຢຊວຍຈຶ່ງໄດ້ມອບດິນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນທ່າມກາງອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁵ພວກມານາເຊໄດ້ຮັບສິບສ່ວນຮ່ວມທັງແຂວງກິເລອາດ ແລະແຂວງບາຊານທີ່ຢູ່ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ຟາກນັ້ນ ⁶ຍ້ອນວ່າບັນດາລູກຜູ້ຍິງຂອງມານາເຊໄດ້ຮັບດິນມໍລະດົກໃນທ່າມກາງລູກຜູ້ຊາຍ ດັ່ງນັ້ນ ແຂວງກິເລອາດ ຈຶ່ງເປັນຂອງພວກລູກຊາຍຄົນອື່ນໆຂອງມານາ-

ເຊ

⁷ເຂດ ແດນຂອງ ມານາເຊ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ ອາເຊ ຈົນຮອດ ມິກເມທາດ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເມືອງ ເຊເຄັມ, ເຂດແດນຍາວລົງໄປທາງທິດໃຕ້ຈົນກວມເອົາຊາວເມືອງ ເອັນ-ຕັບປົວ ⁸ເມືອງ ຕັບປົວຢູ່ໃນເຂດ ແດນ ມານາເຊ ຊຶ່ງເປັນຂອງພວກລູກຫລານ ເອຟຣາຍິມ ⁹ເຂດແດນໄດ້ລົງໄປທາງທິດໃຕ້ຂອງ ນ້ຳຫ້ວຍ ການາບັນດາເມືອງຕ່າງໆ ໃນທ່າມກາງເມືອງເປັນຂອງພວກເອຟຣາຍິມ ¹⁰ທິດໃຕ້ເປັນ ຂອງພວກເອຟຣາຍິມ ທິດເໜືອເປັນຂອງພວກມານາເຊ ຊຶ່ງເປັນນ້ຳທະເລ ແລະເປັນເຂດ ແດນ, ທິດເໜືອຮອດດິນແດນອາເຊ ແລະທິດໃຕ້ຕາເວັນອອກໄປຮອດດິນແດນຂອງພວກອິດ- ຊາຄາ ¹¹ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງພວກອິດຊາຄາ ແລະໃນດິນແດນຂອງພວກອາເຊ, ພວກມານາ- ເຊ ມີເມືອງ ເບັດ-ເຊອານ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ, ເມືອງ ອິບເລອານ ແລະ ໝູ່ ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ ພ້ອມທັງປະຊາຊົນເມືອງ ເອັນ-ໂດເຣ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ເມືອງນັ້ນ, ປະຊາຊົນເມືອງ ເມກິດໂດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ ທັງສາມແຂວງນີ້ ເປັນດິນແດນທີ່ເປັນພູນ້ອຍ. ¹²ແຕ່ລູກຫລານມານາເຊ ຍັງບໍ່ສາມາດຂັບໄລ່ປະຊາຊົນຊາວເມືອງ ທັງຫລາຍນັ້ນໃຫ້ໜີອອກໄປໄດ້ ແລະຊາວ ການາອານ ຍັງມີຄວາມປາດຖະໜາຈະຢູ່ໃນດິນແດນ ນັ້ນ ¹³ຢູ່ຕໍ່ມາເມື່ອລູກຫລານອິສຣາເອນ ໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຊາວ ການາອານ ເສຍ ພາສີ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ອອກໜີ

ເອຟຣາຍິມ ແລະມານາເຊຕາເວັນຕົກຂໍຮ້ອງເອົາດິນແດນຕົ້ມອີກ

¹⁴ພວກລູກຫລານ ໂຢເຊັບ ໄດ້ເວົ້າແກ່ໂຢຊຸຍວ່າ “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງແບ່ງດິນມໍລະດົກສ່ວນ ດຽວໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາທີ່ເປັນພວກໃຫຍ່ກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາຈົນເຖິງ ທຸກມື້ນີ້” ¹⁵ໂຢຊຸຍໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ “ຖ້າພວກທ່ານເປັນພວກໃຫຍ່ ຈຶ່ງຂຶ້ນໄປໃນດົງ ແລະ ຕັດໄມ້ລົງເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສສຳລັບພວກທ່ານໃນດິນແດນພວກເປຣິຊີ ແລະພວກເຟຣາຍິມ ຖ້າວ່າພູເອຟຣາຍິມ ແຄບໂພດສຳລັບພວກເຈົ້າ” ¹⁶ລູກຫລານ ໂຢເຊັບ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ພູນັ້ນພວກ ເຮົາຍຶດເອົາບໍ່ໄດ້ ເພາະຊາວ ການາອານ ທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູເມືອງ ເບັດ-ເຊອານ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ ນອກເມືອງນັ້ນ ພ້ອມກັບພວກທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູເຢດຊະເຣເອນນັ້ນ ມີລົດຮົບຫລາຍຄັນ” ¹⁷ໂຢຊຸຍ ໄດ້ເວົ້າກັບຄອບຄົວ ໂຢເຊັບ ຄື ພວກເອຟຣາຍິມ ມານາເຊວ່າ “ພວກທ່ານເປັນພວກທີ່ມີຈຳ- ນວນຄົນຫລາຍ ແລະມີກຳລັງແຮງ ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີທີ່ດິນແຕ່ຕອນດຽວເທົ່ານັ້ນ ພູຈະ ຕ້ອງເປັນຂອງພວກທ່ານ” ¹⁸ພູນັ້ນຈະເປັນປ່າດົງ ພວກທ່ານຈຶ່ງບ້າໄມ້ລົງ ແລະຖາກຖາງໃຫ້ ເປັນຂອງພວກທ່ານຈົນສຸດປ່າດົງນັ້ນ ເຖິງແມ່ນຊາວ ການາອານ ມີລົດຮົບທີ່ເຮັດດ້ວຍເຫລັກ ຫລາຍຄັນ ມີກຳລັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈຶ່ງຂັບໄລ່ຊາວ ການາອານ ໃຫ້ໜີໄປສາ.

ບົດທີ 18

ໂຢຊຸຍແບ່ງບັນດິນແດນສ່ວນທີ່ເຫລືອ

¹ພວກລູກຫລານຊາວອິສຣາເອນທັງໝົດທີ່ຍັງເຫລືອໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນໃນເມືອງຊິໂລ ແລະໄດ້ ຕັ້ງຄ້າຍພັກອາໄສຂຶ້ນຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ ແລະດິນແດນນັ້ນກໍຕົກຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ

²ໃນທ່າມກາງພວກລູກຫລານຊາວອິສຣາເອນ ຍັງມີເຈັດເຜົ່າທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນດິນມໍລະດົກ
³ໂຢຊວຍໄດ້ບອກລູກຫລານອິສຣາເອນວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈະລໍຖ້າໃຫ້ຊ້າອີກດົນປານໃດ ຈຶ່ງ
ຈະເຂົ້າໄປຍຶດຄອງເອົາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຢູ່ຢາຕາຍາຍໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່
ທ່ານ ⁴ຈຶ່ງເລືອກເອົາຄົນສາມຄົນໃນແຕ່ລະເຜົ່າ ແລະເຮົາຈະໃຊ້ພວກເຂົາໄປ ແລ້ວພວກເຂົາ
ຈະເດີນທາງໄປມາທົ່ວແຜ່ນດິນ ແລະແຕ້ມຮູບເນື້ອທີ່ ໂດຍປະມານຕາມສ່ວນດິນມໍລະດົກຂອງ
ພວກເຂົາ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນມາຫາເຮົາ ⁵ຈຶ່ງແບ່ງດິນແດນອອກເປັນເຈັດສ່ວນ
ເຜົ່າຢູດາ ຈຶ່ງຢູ່ໃນເຂດແດນທາງທິດໃຕ້ຂອງພວກເຂົາ ແລະຄອບຄົວຂອງໂຢເຊັບ ຈຶ່ງຢູ່ໃນເຂດ
ແດນທາງທິດເໜືອຂອງພວກເຂົາ ⁶ທ່ານຈຶ່ງແຕ້ມແຜ່ນທີ່ເປັນເຈັດສ່ວນ ແລະຈຶ່ງເອົາມາໃຫ້ເຮົາ
ຢູ່ທີ່ນີ້, ເຮົາຈະຈົກສະຫລາກສໍາລັບພວກທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
⁷ແຕ່ບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງສໍາລັບພວກເລວີ ໃນທ່າມກາງພວກທ່ານ ເພາະວ່າຕໍາແໜ່ງປະໂລທິດຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ເຜົ່າຄາດ, ເຜົ່າຣູເບັນ, ເຜົ່າມານາເຊເຄິ່ງໜຶ່ງໄດ້
ຮັບສ່ວນດິນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່
ພວກເຂົາໃນທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນໍ້າຢໍແດນຟາກພັນ

⁸ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກເລືອກກໍໄດ້ເດີນທາງໄປແລະ ໂຢຊວຍ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກທີ່ໄປແຕ້ມແຜນທີ່
ນັ້ນວ່າ “ຈຶ່ງເດີນທາງໄປມາໃນດິນແດນ ຈຶ່ງແຕ້ມຮູບແຜນທີ່ ແລະກັບຄືນມາຫາເຮົາອີກ, ເຮົາ
ຈະຈົກສະຫລາກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາລັບພວກທ່ານຢູ່ໃນເມືອງຊີໂລນີ້ ⁹ບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
ກໍໄດ້ອອກເດີນທາງໄປໂດຍແຍກດິນແດນ ແລະໄດ້ແຕ້ມຮູບແຜນທີ່ໃນປື້ມ ເປັນສ່ວນຕາມແຕ່
ລະເມືອງ, ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກັບໄປຫາໂຢຊວຍທີ່ຄ້າຍພັກໃນເມືອງຊີໂລ. ¹⁰ຢູ່ທີ່ນັ້ນໂຢຊວຍໄດ້
ແບ່ງປັນແຜນດິນໃຫ້ແກ່ພວກລູກຫລານຊາວອິສຣາເອນຕາມພາກສ່ວນຂອງພວກເຂົາ

ດິນແດນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍແບ່ງໃຫ້ເຜົ່າເບັນຢາມິນ

¹¹ສະຫລາກໄດ້ຕົກຖືກເຜົ່າເບັນຢາມິນຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະສ່ວນດິນແດນທີ່
ເປັນຂອງພວກເຂົາຢູ່ລະຫວ່າງກາງດິນແດນຂອງພວກລູກຫລານຢູດາ ແລະພວກລູກຫລານ
ໂຢເຊັບ ¹²ເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຢູ່ທາງທິດເໜືອ ໂດຍເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ແມ່ນໍ້າຢໍແດນຂຶ້ນໄປດ້ານ
ຂ້າງເມືອງເຢຣີໂກທາງທິດເໜືອ ແລະຂຶ້ນໄປຫາພູທາງທິດຕາເວັນຕົກຈົນໄປຮອດປ່າເບັດ-ອາ-
ເວນ ¹³ຈາກບ່ອນນັ້ນ ເຂດແດນໄດ້ໄປຮອດດ້ານຂ້າງເມືອງລູເຊທາງທິດໃຕ້ ຊຶ່ງແມ່ນເບັດເອນ
ແລ້ວລົງໄປອາຕາໂຣດ-ອັດດາໄກ້ກັບພູ ຊຶ່ງຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມຂອງເມືອງເບັດ-ໂຮໂຣນ. ¹⁴ເຂດແດນ
ໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ແມ່ນລົງຈາກທາງທິດຕາເວັນຕົກໄປຫາໃຕ້ ຈາກພູຊຶ່ງຢູ່ທາງເບັດ-ໂຮໂຣນທາງ
ທິດໃຕ້ ຈົນຮອດເມືອງກິຣິອາດ-ບາອານ ຊຶ່ງແມ່ນກິຣິຢາດ-ເຢອາຣິມ; ເມືອງທີ່ເປັນຂອງລູກ
ຫລານຢູດາທາງທິດຕາເວັນຕົກກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ. ¹⁵ພາກໃຕ້ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ບ່ອນສຸດຂອງເມືອງກິຣິ-
ຢາດ-ເຢອາຣິມ ຍາວອອກໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກໄປສູ່ນໍ້າພູເນັບໂຕອາ ¹⁶ເຂດແດນຍາວລົງໄປ
ຈົນຮອດພູ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າກັບຮ່ອມພູເບັນ-ຣິນໂນມ ແລະຢູ່ໃນຮ່ອມພູຂອງພວກເຣຟາຢິມທາງ
ທິດເໜືອ ແລະລົງໄປຕາມຮ່ອມພູຮິນໂນຂ້າງເມືອງເຢບຸດທາງທິດໃຕ້ ແລ້ວລົງໄປທີ່ເອັນ-ໂຮ-
ເກນ. ¹⁷ເຂດແດນໄດ້ໝາຍໄວ້ທາງທິດເໜືອອອກໄປທາງເອັນ-ເຊເມັດໄປຮອດເກລີໂລດ ຊຶ່ງ

ຢູ່ໃກ້ກັບທາງຂຶ້ນໄປອະດູມມິມ ແລ້ວລົງໄປຫາທິນແຫ່ງ ໂບຮານລູກຂອງຮູເບັນ ¹⁸ ແລະກາຍ-ໄປທິດເໜືອ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າກັບອາຣາບາ ແລ້ວລົງໄປອາຣາບາ ¹⁹ ເຂດແດນໄດ້ກາຍໄປຂ້າງເມືອງເບັດ-ໂຮກລາທາງທິດເໜືອຈົນໄປຮອດສຸດປາຍນ້ຳທະເລເຄັ້ມທາງທິດເໜືອ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບປາກແມ່ນ້ຳຍໍແດນທາງທິດໃຕ້; ເຂດແດນທາງທິດໃຕ້ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ²⁰ ແລະແມ່ນ້ຳຍໍແດນກໍເປັນເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ; ດິນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານ ເປັນຢາມິນ ຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະຕາມເຂດທົ່ວໄປຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ

²¹ບັນດາເມືອງຕ່າງໆ ຂອງລູກຫລານ ເປັນຢາມິນ ຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ແມ່ນ ເມືອງເຢຣິໂກ, ເບັດ-ໂຮກລາ, ເອເມັກ-ເກຊິດ ²²ເບັດ-ອາຣາບາ, ເຊມາຣາຢິມ, ເບັດເອນ, ²³ເມືອງອາວາ, ປາຣາ ໂອຟຣາ, ²⁴ເມືອງເກຟາ-ອາໂມນີ, ໂອຟະນີ ແລະເກບາ ມີສິບສອງເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມບັນດາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

²⁵ເມືອງກິເບໂອນ, ຣາມາ, ເບເອໂຣດ, ²⁶ມິດຊະປາ, ເກຟຣາ, ໂມຊາ, ²⁷ເມືອງເຣເກັມ, ອິຣະເປເອນ, ຕາຣາລາ, ²⁸ເມືອງເຊລາ, ເອເລັບ, ເຢບູດ ຊຶ່ງແມ່ນເຢຣູຊາເລັມ, ກິເບອາ, ກິຣິຢາດ ສິບສີ່ເມືອງກັບບັນດາໝູ່ບ້ານນອກເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ດິນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານ ເປັນຢາມິນ ຕາມບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ

ບົດທີ 19

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຕົ້າຊິເມໂອນ

¹ສະຫລາກສ່ວນທີສອງໄດ້ຕົກຖືກລູກຫລານ ຊິເມໂອນ ຕາມບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາຢູ່ທ່າມກາງມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຢູດາ ²ໃນສ່ວນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາມີເມືອງເບເອ-ເຊບາ ຫລືເຊບາ ແລະໂມລາດາ ³ຮາຊາ-ຊອານ, ບາລາ, ເອເຊັມ, ⁴ເອນໂຕລັດາ, ເບັດອູນ, ໂຮມາ, ⁵ຊິກລັກ, ເບັດ-ມັກກາໂບດ, ຮາຊາ-ສູສາ, ⁶ເບັດ-ເລບາ-ໂອດ ແລະຊາຣູເຣັນ ລວມທັງໝົດສິບສາມຕົວເມືອງ ແລະບ້ານນອກຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ⁷ເມືອງອາອິນ, ຮິມໂມນ, ເອເທ, ອາຊານ ລວມເປັນສີ່ຕົວເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານຂົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ⁸ລວມທັງໝູ່ບ້ານຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ຈົນຮອດບາອາລາດ-ເບເອ ຊຶ່ງແມ່ນຮາມາຈາກທິດໃຕ້ ດິນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຊິເມໂອນ ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ⁹ດິນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຊິເມໂອນໄດ້ແຍກອອກມາຈາກສ່ວນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຢູດາ ເພາະວ່າສ່ວນທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຢູດາກວ້າງໂພດສຳລັບພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ ລູກຫລານຊິເມໂອນຈຶ່ງໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນທ່າມກາງມໍລະດົກຂອງພວກຢູດາ

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເຕົ້າເຊບູລູນ

¹⁰ສະຫລາກທີສາມໄດ້ຕົກຖືກລູກຫລານ ເຊບູລູນ ຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ເຂດແດນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໄປຈົນຮອດສາຣິດ ¹¹ເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຈົນຮອດມາຣາລາ ແລະໄປຮອດດັບເບເຊັດ ເລີຍໄປຮອດນ້ຳຫ້ວຍທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ໂຢກເນອາມ ¹²ຈາກ ສາຣິດ ລົງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກເທິງເຂດ ແດນ ກິສະໂລດ-ຕາໂບ ເລອອກໄປຮອດ

ດາເບຣາດຂຶ້ນໄປຫາຢາເຟຍ ¹³ຈາກບ່ອນນັ້ນ ເຂດແດນໄດ້ກາຍໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຈົນ
ຮອດກັດ-ເຮເຟ ແລະເອັດ-ກະຊິນ ອອກໄປສູ່ຮິມໂມນກວມໄປເຖິງເນອາ ¹⁴ເຂດແດນໄດ້
ລ້ຽວຈາກທີ່ນັ້ນໄປທາງທິດເໜືອເຖິງຮັນນາໂທນ ແລະໄປຮອດຮ່ອມອິບຕາ-ເອນ, ¹⁵ກັດຕາດ,
ນາຮາລານ, ຊິມໂຣນ, ອິດາລາ ແລະເບັດເລເຮັມ ລວມທັງໝົດສິບສອງເມືອງ ລວມທັງບັນ-
ດາໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ນອກຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ¹⁶ດິນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານ ເຊບູລູນ ຕາມເຊື້ອສາຍ
ຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ ໂດຍມີບັນດາເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເຜົ່າອິດຊາຄາ

¹⁷ສະຫລາກທີ່ສິ້ໄດ້ຕົກຖືກອິດຊາຄາສໍາລັບລູກຫລານອິດຊາຄາຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ
¹⁸ດິນແດນຂອງພວກເຂົາລວມມີເມືອງເຢດຊະເຣເອນ, ເກສຸນໂລດ, ¹⁹ຊູເນມ, ຮາຟາຮາຢິມ,
ຊີໂອນ, ອານາຮາຣາດ, ²⁰ຮັບບິດ, ກິຊີໂອນ, ເອເບັດ ²¹ເຣເມັດ, ເອັນກັນນິມ, ເອັນ-ຣັດດາ
ແລະເບັດ-ປັດເຊັດ ²²ເຂດແດນໄດ້ໄປຮອດຕາໂບ, ຊາຮາຊູມາ, ເບັດ-ເຊເມັດ ແລະແມ່ນໍ້າຢ-
ແດນລວມມີສິບສອງຕົວເມືອງ ລວມທັງໝູ່ບ້ານອ້ອມແອ້ມຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ²³ດິນມໍລະດົກ
ຂອງລູກຫລານອິດຊາຄາຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເຜົ່າອາເຊ

²⁴ສະຫລາກທີ່ຫ້າໄດ້ຕົກຖືກ ພວກລູກຫລານຕະກູນ ອາເຊ ຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ
²⁵ດິນແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນເມືອງເຮັນກາດ, ຮາລີ, ເບເຕັນ, ອັກຊາບ, ²⁶ອັນລໍາເມເລັກ,
ອາມາດ, ມິຊານ ເຂດແດນທາງທິດຕາເວັນຕົກແມ່ນກາເມນ ແລະຊີໂຣ-ລິບນາດ ²⁷ແລ້ວໄດ້
ລ້ຽວໄປທາງທິດຕາເວັນອອກໄປຫາເບັດ-ດາໂກນ ຈົນຮອດເຂດແດນ ເຊບູລູນ, ຮ່ອມອິບຕາ-
ເອນທາງທິດເໜືອ ແລະໄປຮອດເບັດ-ເອເມັກ, ເນອີເອນ ອອກໄປສູ່ກາບູນທາງທິດເໜືອ
²⁸ແລະອອກໄປສູ່ເອັບໂຣນ, ເຣໂຣບ, ຮໍາໂມນ, ການາຈົນຮອດເມືອງໃຫຍ່ຊີໂດນ ²⁹ແລ້ວລ້ຽວ
ໄປຫາຮາມາຈົນຮອດເມືອງຕີເຣທີ່ມີກໍາແພງແລະເຂດແດນໄດ້ແວະໄປຫາໂຮສາ ສຸດຢູ່ທີ່ນໍ້າ
ທະເລ^[1] ໃກ້ກັບແຂວງອັກຊິບ ³⁰ແລະເມືອງອູມມາ, ອາເຟັກ, ເຣໂຣບ ລວມທັງໝົດມີຊາວ
ສອງຕົວເມືອງ ແລະບັນດາອ້ອມແອ້ມບັນດາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ³¹ດິນມໍລະດົກຂອງຕະກູນລູກ
ຫລານອາເຊຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີເມືອງຕ່າງໆ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານອ້ອມແອ້ມ
ເມືອງກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເຜົ່ານັບທາລີ

³²ສະຫລາກທີ່ຫົກໄດ້ຕົກຖືກລູກຫລານ ນັບທາລີ ສໍາລັບລູກຫລານ ນັບທາລີ ຕາມເຊື້ອສາຍ
ຂອງພວກເຂົາ ³³ເຂດແດນຂອງພວກເຂົາເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ເຮເລັບ ຈາກຕົ້ນໂອກ^[2] ຊາອັນອັນນິມ
ແລະອະດາມີ-ເນເກັບ, ຍັບເນເອນໄປຈົນຮອດລັກກຸມ, ສຸດຢູ່ທີ່ແມ່ນໍ້າຢແດນ ³⁴ເຂດແດນໄດ້
ລ້ຽວໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກອອກໄປສູ່ອັດຊະໂນດ-ຕາໂບ ອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປຮອດຮູກໂກກ,

[1]ທະເລ ເມດີແຕຣາເນ [2]ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຊະນິດໜຶ່ງ

ແລະໄປຮອດພາກໃຕ້ຂອງແຂວງ ເຊບູລູນ ເລີຍໄປຮອດດ້ານທິດຕາເວັນອອກຮອດແຂວງຢູດາ ທີ່ຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ທາງທິດຕາເວັນອອກ ³⁵ແລະບັນດາເມືອງທີ່ມີກຳແພງຄືເມືອງຊິດດິມ, ເຊເຣ, ຮຳມາດ, ຮັກກັດ, ກິນເນເຣດ, ³⁶ອະດາມາ, ຮາມາ, ຮາໂຊ, ³⁷ເກເດັດ, ເອັດເຣອີ, ເອັນ-ຮາໂຊ, ³⁸ຢີໂຣນ, ມິກດັນ-ເອນ, ໂຮເຣມ, ເບັດ-ອານາດ ແລະເບັດ-ເຊເມັດ; ລວມມີ ສິບເກົ້າຕົວເມືອງ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານອ້ອມແອ້ມຂອງເມືອງເທລໍານັ້ນ. ³⁹ດິນມໍລະດົກຂອງລູກ ຫລານເຜົ່ານັບທາລີຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ເມືອງຕ່າງໆ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານອ້ອມແອ້ມ ເມືອງກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ

ເຂດແດນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເຜົ່າດ່ານ

⁴⁰ສະຫລາກທີ່ເຈັດໄດ້ຕົກຖືກເຜົ່າຂອງລູກຫລານດ່ານ ອີງຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ ⁴¹ດິນແດນທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາແມ່ນເມືອງ ໂຊຣາ, ເອຊະຕາໂອນ, ອີຣະ-ເຊເມັດ, ⁴²ຊະອາລັບບິນ, ອາຢາໂລນ, ອິທະລາ, ⁴³ເອໂລນ, ຕິມນາ, ເອັກໂຣນ, ⁴⁴ເອນເຕເກ, ກິບ- ເບໂທນ, ບາອາລາດ, ⁴⁵ເຢຣຸດ, ເບເນ-ເບຣັກ, ກັດ-ຣິມໂມນ, ⁴⁶ເມ-ຢາໂກນ, ຮັກໂກນ ແລະດິນແດນທີ່ຖັດຈາກຢົບປາ ⁴⁷ເຂດແດນຂອງລູກຫລານດ່ານໄດ້ສິ້ນສຸດໃນບ່ອນນັ້ນ ລູກ ຫລານດ່ານໄດ້ໂຈມຕີເມືອງເລເຊັມດ້ວຍດາບ ແລະຍຶດເອົາເມືອງ ໂດຍດຳລົງຊີວິດຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ⁴⁸ດິນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານເຜົ່າດານຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາ, ບັນດາເມືອງ ແລະບັນ- ດາໝູ່ບ້ານອ້ອມເມືອງກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ

ການແບ່ງປັນດິນແດນຄັ້ງສຸດທ້າຍ

⁴⁹ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນດິນແດນຕາມເຂດແດນສຳເລັດແລ້ວ, ພວກລູກຫລານອິສຣາ- ເອນໄດ້ແບ່ງປັນດິນມໍລະດົກໃນທ່າມກາງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ໂຢຊວຍລູກຂອງນູນ ⁵⁰ຕາມຄຳສັ່ງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາໄດ້ມອບເມືອງໃຫ້ໂຢຊວຍຕາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂໍຄື: ເມືອງຕິມນາດ- ເສຣາ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງພູເອຟຣາຍິມ, ເພິ່ນໄດ້ກໍ່ສ້າງເມືອງ ແລະອາໄສຢູ່ບ່ອນນັ້ນ

⁵¹ມໍລະດົກທັງໝົດທີ່ປະໂລທິດເອເລອາຊາ ແລະໂຢຊວຍລູກຫລານຂອງນູນ ພ້ອມທັງບັນ- ດາຜູ້ນຳຕັ້ງແຕ່ປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງລູກຫລານຊາວອິສຣາເອນທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນກັນດ້ວຍການຈົກສະ- ຫລາກຢູ່ທີ່ເມືອງຊີໂລຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢູ່ທີ່ປະຕູຄ້າຍພັກອາໄສກໍເປັນດັ່ງນີ້ແຫລະ ການ ແບ່ງປັນຈຶ່ງສຳເລັດເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍ.

ບົດທີ 20

ກຳນົດຫົວເມືອງລີໄພ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໂຢຊວຍວ່າ “ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກລູກຫລານອິສຣາເອນດັ່ງນີ້ ²ຈົ່ງຕັ້ງ ບັນດາເມືອງລີໄພໄວ້ສຳລັບພວກທ່ານຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານໂດຍຜ່ານ ໂມເຊນັ້ນ ³ຖ້າ ຄົນໃດຂ້າຄົນໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ລາວກໍຕ້ອງປົບໜີໄປບ່ອນນັ້ນ ແລະບັນດາ ເມືອງນັ້ນກໍຈະເປັນບ່ອນລີໄພ ເພື່ອພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງຜູ້ຄຽດແຄ້ນ ⁴ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນໃຫ້ ປົບໜີໄປລີ້ຢູ່ໃນເມືອງທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ນັ້ນ, ແລະຈົ່ງຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູເມືອງ ຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ກັບຕົນໃຫ້ພວກຜູ້ປົກຄອງເມືອງນັ້ນຟັງ ແລະເພິ່ນຈະຮັບຜູ້ນັ້ນ ໂດຍນຳລາວເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ໃຫ້ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະໃຫ້ລາວດຳລົງຊີວິດຮ່ວມກັບຄົນໃນເມືອງນັ້ນ. ⁵ຖ້າຜູ້ຄຽດແຄ້ນຕິດຕາມລາວມາ, ພວກຜູ້ປົກຄອງ ຢ່າໄດ້ມອບຄົນທີ່ຂ້າຄົນນັ້ນໃຫ້ກັບຜູ້ຄຽດແຄ້ນເພາະວ່າລາວຂ້າເພື່ອນບ້ານ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງກັນມາກ່ອນ ⁶ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ນັ້ນຈົນຮອດເວລາສານຕັດສິນຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ ແລະຈົນມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຢູ່ໃນສະໄໝນັ້ນໄດ້ຕາຍໄປ; ເວລານັ້ນຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນຈະກັບຄືນເມືອເມືອງ ແລະບ້ານຂອງຕົນທີ່ໄດ້ປົບຫົມານັ້ນ

⁷ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງເມືອງ ເກເດັດທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລຢູ່ພູນັບທາລີ, ເມືອງເຊເຄັມ ຢູ່ພູເອ-ຟຣາຍິມ, ເມືອງກິຣິອາດ-ອາຣະບາ ຊຶ່ງແມ່ນເຮັບໂຮນຢູ່ພູຢູດາ ⁸ແມ່ນ້ຳຢໍແດນເມືອງເຢຣິໂກທາງທິດຕາເວັນອອກ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງເມືອງເບເສໃນປ່າເທິງທົ່ງພຽງຂອງເຜົ່າຮູເບັນ, ເມືອງຣາໂມດ ໃນກິເລອາດຂອງເຜົ່າຄາດ ແລະເມືອງໂກລານ ໃນແຂວງບາຊານຂອງເຜົ່າມານາເຊ ⁹ບັນດາເມືອງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນເມືອງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຊາວອິສຣາເອນທັງໝົດ ແລະແກ່ຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າຄົນທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາກໍຈະໄດ້ປົບຫົມໄປອາໄສຢູ່ໃນບັນດາເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອຈະລອດຊີວິດຈາກເງື້ອມມືຂອງຜູ້ທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນຈົນກວ່າສານຈະຕັດສິນຕໍ່ໜ້າຊຸມຊົນເສຍກ່ອນ.

ບົດທີ 21

ເມືອງຕ່າງໆຂອງຊາວເລວີ

¹ບັນດາຜູ້ນຳຂອງປູ່ຢ່າຕາຍາຍຊາວເລວີໄດ້ພາກັນໄປທາປະໂລຫິດ ເອເລອາຊາ, ໂຢຊວຍລູກຂອງນູນ ແລະຜູ້ນຳແຫ່ງປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງເຜົ່າອິສຣາເອນ ²ໂດຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນຢູ່ທີ່ເມືອງຊິໂລ ໃນແຜ່ນດິນ ການາອານວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຜ່ານທາງໂມເຊ ໃຫ້ມອບເມືອງທັງຫລາຍແກ່ພວກເຮົາເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະດິນແດນທີ່ຢູ່ນອກເມືອງສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ” ³ດັ່ງນັ້ນ ລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ມອບສ່ວນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາທີ່ຍັງເຫລືອຄືບັນດາເມືອງ ແລະດິນແດນທີ່ຢູ່ຮອບນອກເມືອງໃຫ້ແກ່ພວກເລວີຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

⁴ສະຫລາກໄດ້ຕົກຖືກເຊື້ອສາຍຊາວໂກຣາດ ແລະລູກຫລານອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດໃນຈຳພວກຊາວເລວີ ໂດຍໄດ້ຮັບສິບສາມເມືອງຕາມສະຫລາກທີ່ຕົກຖືກ ຊຶ່ງແບ່ງອອກມາຈາກເຜົ່າຢູດາ, ເຜົ່າຊິເມໂອນ ແລະເຜົ່າເບັນຢາມິນ ⁵ສຳລັບລູກຫລານໂກຣາດຜູ້ອື່ນໆໄດ້ຮັບສິບຕົວເມືອງອີງຕາມສະຫລາກທີ່ຕົກຖືກ ຊຶ່ງແບ່ງອອກມາແຕ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຜົ່າເອຟຣາຍິມ ຈາກເຜົ່າດ່ານ ແລະຈາກເຜົ່າມານາເຊເຄິ່ງໜຶ່ງ ⁶ສ່ວນລູກຫລານເກໂຊນມີສິບສາມຕົວເມືອງຕາມສະຫລາກຕົກຖືກໂດຍອອກມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງເຜົ່າອິດຊາຄາ, ຈາກເຜົ່າອາເຊ, ເຜົ່ານັບທາລີ ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມານາເຊ ໃນບາຊານ ⁷ສຳລັບລູກຫລານເມຣາຣິຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາມີສິບສອງຕົວເມືອງ ຊຶ່ງແບ່ງອອກມາຈາກເຜົ່າຮູເບັນ, ເຜົ່າຄາດ ແລະເຜົ່າເຊບູລູນ ⁸ລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ມອບບັນດາເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນແລະດິນແດນທີ່ຢູ່ອ້ອມນອກເມືອງນັ້ນຕາມສະຫລາກ

ທີ່ໄດ້ຕົກຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເລວີຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຜ່ານທາງ ໂມເຊ

⁹ການແບ່ງຈາກຕະກູນຢູດາ ແລະຈາກຕະກູນຊິເມໂອນນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ມອບບັນດາເມືອງ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນຕາມຊື່ນັ້ນ ¹⁰ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານອາໂຣນ, ມອບໃຫ້ຄອບຄົວຊາວໂກຣາດທີ່ຢູ່ ທ່າມກາງລູກຫລານຊາວເລວີ ເນື່ອງຈາກສ່ວນທຳອິດນັ້ນໄດ້ຕົກຖືກພວກເຂົາ ¹¹ພວກລູກ ຫລານ ອິສຣາເອນ ຈຶ່ງໄດ້ມອບເມືອງກິຣິອາດ-ອາຣະບາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ (ອາຣະບາ ເປັນພໍ່ ຂອງອານາກ) ຊຶ່ງແມ່ນເມືອງເຮັບໂຣນທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູດອຍຢູດາ ແລະດິນແດນອ້ອມແອ້ມເມືອງ ນັ້ນ ¹²ແຕ່ວ່າໝູ່ບ້ານນອກເມືອງນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນກຳມະສິດຂອງກາເລັບລູກຂອງ ເຢຟຸນເນ ¹³ແລະພວກເຂົາໄດ້ມອບເມືອງລີ້ໄພຄີ ເມືອງເຮັບໂຣນ ແລະດິນແດນອ້ອມແອ້ມ ເມືອງໃຫ້ລູກຫລານອາໂຣນ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ ¹⁴ເມືອງລິບນາ ແລະດິນແດນອ້ອມແອ້ມເມືອງ ນັ້ນ, ເມືອງຍັດຕີ ແລະດິນແດນອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ, ເມືອງເອຊະເຕມວີ ແລະດິນແດນອ້ອມ- ແອ້ມເມືອງນັ້ນ ¹⁵ເມືອງໂຮໂລນ ແລະດິນແດນອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ, ເມືອງເດບີ ແລະດິນ- ແດນອ້ອມຮອບເມືອງນັ້ນ ¹⁶ເມືອງອາອິນ ແລະດິນແດນອ້ອມຮອບເມືອງນັ້ນ, ເມືອງຢູຕາ ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານນອກເມືອງ, ເບັດ-ເຊເມັດ ແລະບັນດາບ້ານນອກທີ່ຢູ່ເມືອງ ລວມມີເກົ້າ ເມືອງທີ່ໄດ້ແຍກອອກມາຈາກສອງຕະກູນລູກຫລານຢູດາ ແລະຕະກູນລູກຫລານຊິເມໂອນ ¹⁷ດິນແດນທີ່ໄດ້ແບ່ງຈາກເຜົ່າເປັນຢາມິນມີຄື: ເມືອງກິເບໂອນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ເມືອງ, ເກບາ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ¹⁸ເມືອງອານາໂທດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງອັນໂມນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມມີສີ່ເມືອງ ¹⁹ບັນດາເມືອງທີ່ເປັນຂອງລູກ ຫລານອາໂຣນ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດລວມທັງໝົດມີສິບສາມຕົວເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

²⁰ສຳລັບເຊື້ອສາຍໂກຣາດຊາວເລວີທີ່ເຫຼືອຢູ່ໃນທ່າມກາງລູກຫລານໂກຣາດ ຊຶ່ງບັນດາ ເມືອງທີ່ຕົກເປັນສ່ວນຂອງພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງອອກມາຈາກເຜົ່າເອຟຣາຍິມເປັນດັ່ງນີ້ ²¹ພວກເຂົາ ໄດ້ມອບເມືອງລີ້ໄພຄີ ເມືອງເຊເຄັມ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ ຊຶ່ງຢູ່ພູເອຟຣາຍິມ, ເມືອງເກເຊ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມນັ້ນ ²²ກິບຊາຍິມ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງ ເບັດ-ໂຮໂຣນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມນັ້ນ ລວມທັງໝົດມີສິບຕົວເມືອງ ²³ສ່ວນແບ່ງທີ່ແບ່ງ ຈາກເຜົ່າດ່ານແມ່ນເມືອງເອນເຕເກ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງກິບເບໂທນ ແລະໝູ່ ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ²⁴ເມືອງອາຢາໂລນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງກັດ-ຣິມໂມນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມທັງໝົດສີ່ຕົວເມືອງ. ²⁵ສ່ວນແບ່ງທີ່ແບ່ງຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມານາເຊ ຄີ ເມືອງຕາອານັກ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງກັດ-ຣິມໂມນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມ- ແອ້ມ ລວມມີສອງເມືອງ ²⁶ລວມບັນດາເມືອງທັງໝົດມີສິບເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ຊຶ່ງເປັນດິນແດນຂອງເຊື້ອສາຍໂກຣາດທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນ

²⁷ສ່ວນລູກຫລານເກໂຊນທີ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງເຊື້ອສາຍພວກເລວີນັ້ນ ເມືອງລີ້ໄພແມ່ນ ເມືອງ ໂກລານ ໃນເຂດບາຊານ ແລະດິນແດນທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມໂດຍແບ່ງອອກມາຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມານາເຊ, ເມືອງເບ-ເອັດເຕຣາ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມລວມມີສອງເມືອງ. ²⁸ສ່ວນແບ່ງທີ່ແບ່ງອອກ

ມາຈາກເຜົ່າອິດຊາຄາຄີ: ເມືອງກິຊີໂອນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ເມືອງດາເບຣາດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງຢາຣະນຸດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ²⁹ເມືອງເອັນກັນນິມ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມມີສີ່ຕົວເມືອງ ³⁰ສ່ວນແບ່ງທີ່ແບ່ງອອກຈາກເຜົ່າອາເຊຄີ: ເມືອງມິ-ຊານ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ³¹ເມືອງອັບໂດນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງເຮັນ-ກາດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງເຣໂຮບ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມມີສີ່ຕົວເມືອງ ³²ດິນແດນທີ່ແບ່ງອອກຈາກເຜົ່ານັບທາລິມີຄີ: ເມືອງລີໄພ, ເມືອງເກເດັດ ໃນເຂດຄາລິ-ເລ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງຮຳມິດ-ໂດເຣ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ, ເມືອງກາຣະຕານ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມມີສາມຕົວເມືອງ ³³ບັນດາເມືອງຂອງຊາວເກໂຊນຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາລວມທັງໝົດມີສິບສາມຕົວເມືອງ ພ້ອມທັງບັນດາໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ

³⁴ສຳລັບເຊື້ອສາຍຂອງລູກຫລານເມຣາຣີຊາວເລວີທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງສ່ວນຈາກເຜົ່າເຊບູລູຄີ: ເມືອງໂຢກເນອາມ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງນັ້ນ, ເມືອງກາຣະຕາ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ³⁵ເມືອງດິມນາ ແລະ ໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງນາຣາ-ລານ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມທັງໝົດສີ່ຕົວເມືອງ ³⁶ສ່ວນທີ່ແບ່ງອອກຈາກເຜົ່າຮູເບັນຄີ: ເມືອງເບເຊີ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງຢາຣາດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມຂອງເມືອງນັ້ນ, ເມືອງເກເດໂມດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ³⁷ເມືອງເມຟະອາດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມມີສີ່ເມືອງ ³⁸ສ່ວນທີ່ແບ່ງຈາກເຜົ່າຄາດຄີ: ເມືອງລີໄພ, ເມືອງຣາໂມດ ໃນດິນ-ແດນກິເລອາດ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ, ເມືອງມາຣານາຢິມ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ³⁹ເມືອງເຣັດຊະໂບນ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ, ເມືອງຢາເຊ ແລະໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ລວມທັງໝົດສີ່ເມືອງ ⁴⁰ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເປັນຂອງລູກຫລານເມຣາຣີ ຕາມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເລວີທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ມີສິບສອງເມືອງ

⁴¹ບັນດາເມືອງຂອງພວກເລວີ ໃນສ່ວນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານອິສຣາເອນ ມີທັງໝົດສີ່ສິບແປດເມືອງ ແລະໝູ່ບ້ານຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມບັນດາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ⁴²ທຸກໆເມືອງມີໝູ່ບ້ານຢູ່ອ້ອມຮອບ; ແລະແຕ່ລະເມືອງກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ

ຊາວອິສຣາເອນຍຶດດິນແດນທັງໝົດເປັນກຳມະສິດ

⁴³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຜດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ບໍ່ຢູ່ຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນເປັນກຳມະສິດ ແລະອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຫລົ່ານັ້ນ ⁴⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຜດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສະຫງົບສຸກໃນທຸກທີ່ທຸກບ່ອນຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ມີສັດຕູຄົນໃດທີ່ສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບເຫລົ່າສັດຕູໄວ້ໃນກຳມະສິດຂອງພວກເຂົາ ⁴⁵ຖ້ອຍຄຳອັນປະເສີດທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາແກ່ເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ມີຂໍ້ໜີ້ຂໍ້ໃດທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ທຸກໆຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນເປັນຈິງແລະສຳເລັດທັງໝົດ

ບົດທີ 22

¹ເມື່ອນັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ເອີ້ນຊາວຮູເບັນ, ຊາວຄາດ ແລະຊາວມານາເຊເຄິ່ງເຜົ່າມາ ²ເພິ່ນໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍທີ່ໂຢຊວຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ແກ່ພວກທ່ານ; ພວກທ່ານໄດ້ຖືກຮັກສາ ແລະໄດ້ຟັງຄວາມເຮົາໃນສິ່ງສາລະພັດທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກທ່ານ ³ເປັນເວລາດົນນານທີ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ແລະທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍໃຫ້ຖືຮັກສາທ່ານກໍໄດ້ຮັກສາໄວ້. ⁴ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ໂຜດໃຫ້ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງທ່ານມີຄວາມສະຫງົບສຸກຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ ແລະບັດນີ້ ຈົ່ງກັບຄືນໄປທີ່ຄ້າຍພັກອາໄສຂອງພວກທ່ານ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ ໂມເຊ ຂ້າ ໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານທີ່ຢູ່ແມ່ນ້ຳຍໍແດນຟາກນັ້ນ ⁵ແຕ່ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງ ແລະພຣະບັນຍັດທີ່ ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະດຳເນີນໃນທຸກໆວິທີທາງຂອງພຣະອົງ ແລະຮັກສາບັນດາຄຳສັ່ງທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ, ຕິດສະໜິດກັບພຣະອົງ ແລະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງພວກທ່ານ”

⁶ໂຢຊວຍໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບຄືນເມືອທີ່ຄ້າຍພັກອາໄສທັງຫລາຍຂອງຕົນ ⁷ໂມເຊໄດ້ມອບດິນທີ່ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ເຜົ່າມານາເຊເຄິ່ງໜຶ່ງໃນແຂວງບາ-ຊານ ແລະອີກເຄິ່ງເຜົ່ານັ້ນເພິ່ນໄດ້ມອບດິນມໍລະດົກໃຫ້ພວກເຂົາເປັນກຳມະສິດດ້ວຍກັນກັບພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາທີ່ແມ່ນ້ຳຍໍແດນທາງທິດຕາເວັນຕົກຟາກນີ້ ⁸ເມື່ອ ໂຢຊວຍໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາກັບເມືອທີ່ຄ້າຍພັກອາໄສ ເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ພວກເຂົາທັງຫລາຍ ແລະເວົ້າວ່າ “ພວກທ່ານກຳລັງຈະກັບຄືນເມືອຄ້າຍພັກອາໄສຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງຮັກສາສົມບັດທັງໝົດ ແລະບັນດາຜູ້ງັດ, ເງິນ, ຄຳ, ທອງເຫລືອງ, ເຫລັກພ້ອມທັງບັນດາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຈົ່ງເອົາບັນດາສິ່ງຂອງທີ່ຮີບໂຮມມາໄດ້ຈາກພວກສັດຕູຂອງພວກທ່ານແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ພວກພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານສາ” ⁹ລູກຫລານຮູເບັນ, ລູກຫລານຄາດ, ເຜົ່າມານາເຊເຄິ່ງເຜົ່າໄດ້ກັບຄືນເມືອ ແລະໄດ້ແຍກຈາກລູກຫລານອິສຣາເອນຢູ່ທີ່ເມືອງຊີໂລ ໃນແຜ່ນດິນ ການາອານ ໄປສູ່ດິນແດນກິເລ-ອາດ ຊຶ່ງເປັນດິນແດນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເປັນກຳມະສິດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານທາງ ໂມເຊ

¹⁰ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ໄປເຖິງເຂດແດນຂອງແມ່ນ້ຳຍໍແດນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນ ການາອານ ¹¹ພວກລູກຫລານຮູເບັນ, ລູກຫລານຄາດ, ເຄິ່ງເຜົ່າມານາເຊກໍໄດ້ພາກັນສ້າງແທ່ນບູຊາຂຶ້ນໃນບ່ອນນັ້ນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແມ່ນ້ຳຍໍແດນຊຶ່ງເປັນບ່ອນເຜົາບູຊາທີ່ໃຫຍ່ຫລາຍ ¹²ເມື່ອລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍໄດ້ມາໂຮມກັນໃນເມືອງຊີໂລເຮັດເສີກຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ

¹³ແລ້ວລູກຫລານອິສຣາເອນໄດ້ໃຊ້ຟີເນຣາດລູກປະໂລທິດ ເອເລອາຊາໄປທາງລູກຫລານຮູເບັນ, ຄາດ ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມານາເຊ ໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ ¹⁴ແລະພວກຜູ້ນຳສືບຄືນໄດ້ໄປກັບຟີເນຣາດ, ຜູ້ນຳແຕ່ລະຄົນແມ່ນມາຈາກເຊື້ອສາຍຢູ່ອາຕາຍາຍຂອງຕະກູນອິສຣາເອນທັງໝົດ

ຊຶ່ງນັບເປັນພັນໆ ¹⁵ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາພວກລູກຫລານຮູເບັນ, ລູກຫລານ ຄາດ ແລະ ເຜົ່າ
 ມານາເຊ ໃນແຜ່ນດິນ ກິເລອາດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ¹⁶“ບັນດາພວກຊຸມນຸມຊົນຂອງ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: ການລະເມີດນີ້ເປັນຢ່າງໃດ? ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຕໍ່ສູ້ພຣະ-
 ເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ດ້ວຍການຫລີກໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາສຳ-
 ລັບພວກທ່ານ ຊຶ່ງເປັນການກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ¹⁷ຫຼືວ່າມີໂພວິບັດທີ່ມາຖືກພວກ
 ຊຸມນຸມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ເປັນການໜ້ອຍຫລື? ເປັນຫຍັງໃນມື້ນີ້ພວກທ່ານຈຶ່ງຫັນຫລັງໜີ
 ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແບບນີ້? ¹⁸ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ພຣະອົງຈະ
 ໂກດຮ້າຍຕໍ່ບັນດາພວກຊຸມນຸມອິສຣາເອນ ໃນມື້ໜ້າ ¹⁹ຖ້າແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານເປັນອັນຕະ-
 ລາຍ ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງທີ່ສະຖິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ ແລະ
 ແບ່ງເອົາດິນມໍລະດົກຂອງພວກທ່ານ ໃນທ່າມກາງພວກເຮົາ, ຂໍພຽງວ່າຢ່າກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້-
 ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຢ່າກະບົດຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາດ້ວຍການກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນອື່ນແທ່ນບູຊາຂອງ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ²⁰ອາຄານຊຶ່ງເປັນລູກຂອງ ເຊຣາໄດ້ກະບົດ ດ້ວຍ
 ການເຕັບຮັກສາຮູບເຄົາລົບໄວ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ແລະ ມີພຣະພິໂລດບັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ບັນດາພວກຊຸມນຸມ-
 ຊົນຊາວອິສຣາເອນ ແລະ ອາຄານ ໄດ້ຕາຍບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວຍັອນການເຮັດຊົ່ວຂອງລາວ”

²¹ພວກລູກຫລານຮູເບັນ, ລູກຫລານ ຄາດ, ເຄິ່ງເຜົ່າມານາເຊໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວແກ່ພວກ
 ຜູ້ນຳພັນຄົນຂອງຊາວອິສຣາເອນວ່າ ²²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພະທັງຫລາຍ, ພຣະອົງ
 ຊົງຮູ້ຈັກ ແລະ ຊາວອິສຣາເອນກໍຈະຮູ້ຈັກ ຖ້າເປັນການກະບົດ ເປັນການຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້-
 ເປັນເຈົ້າ ຂໍຢ່າຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນໃນມື້ນີ້ເລີຍ ²³ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງເພື່ອ
 ຫລີກໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລືຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຖວາຍບູຊາ ແລະ
 ຖວາຍເຂົ້າໜົມ? ຫລືເພື່ອຈະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮຽກຮ້ອງເອົາການນັ້ນ ²⁴ພວກເຮົາເຮັດຢ່າງນີ້ກໍເພື່ອວ່າຕໍ່ໜ້າໄປ ບັນດາ
 ພວກລູກຫລານຂອງທ່ານຈະເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາວ່າ “ພວກທ່ານມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ
 ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ ໃນຂໍ້ໃດ ²⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແມ່ນ້ຳຍີ-
 ແດນ ເປັນເຂດແດນລະຫວ່າງກາງພວກເຮົາກັບພວກທ່ານຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລູກຫລານ
 ຮູເບັນ, ລູກຫລານ ຄາດ ມີສ່ວນນຳ, ຖ້າຢ່າງນັ້ນລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຈະພາລູກຫລານຂອງ
 ຢູດາເຊົາຢົາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁶ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ “ຈົ່ງພາກັນກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນ
 ໜຶ່ງຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຜົາຖວາຍບູຊາ ຫລືສຳລັບເຄື່ອງບູຊາຕ່າງໆ” ²⁷ແຕ່ລິ່ງນັ້ນເພື່ອເປັນພະ-
 ຍານລະຫວ່າງກາງພວກເຮົາກັບ ພວກທ່ານ ແລະ ລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໄປພາຍ
 ໜ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ດ້ວຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ
 ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຕ່າງໆ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນຈາກພວກເຮົາ ເມື່ອຕໍ່ໄປພາຍ
 ໜ້າ ພວກລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຈະບໍ່ອອກພວກລູກຫລານຂອງພວກເຮົາວ່າ “ພວກທ່ານບໍ່
 ມີສ່ວນນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ²⁸ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ “ຖ້າພວກເຂົາຈະເວົ້າຢ່າງນັ້ນແກ່ພວກ
 ເຮົາ ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາໃນຕໍ່ໜ້າ ພວກເຮົາຈະບອກພວກເຂົາວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງແທ່ນບູ-

ຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປູ່ຢາຕາຍາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງ ບໍ່ແມ່ນພຽງ ແຕ່ສໍາລັບເຜົາ
 ຖວາຍບູຊາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສໍາລັບເຄື່ອງຖວາຍບູຊາອື່ນໆນໍາອີກ ຊຶ່ງເປັນພະຍານລະຫວ່າງ ພວກ
 ເຮົາກັບພວກທ່ານ” ²⁹ຂໍໃຫ້ເລື່ອງນີ້ທ່າງໄກຈາກເຮົາເຖິດຄື: ທີ່ພວກເຮົາຈະກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້-
 ເປັນເຈົ້າ ແລະຫັນໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ດ້ວຍການກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນອື່ນສໍາລັບ
 ເຜົາເຄື່ອງຖວາຍບູຊາ, ເຜົາຖວາຍເຂົ້າໜົມ ແລະສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາຕ່າງໆນອກຈາກແທ່ນບູຊາ
 ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ເຕັ້ນຂອງພຣະອົງນັ້ນ”

³⁰ປະໂລຫິດຟິເນຣາດ ແລະບັນດາຜູ້ນໍາຂອງຊຸມນຸມຊົນແລະຫົວໜ້າພັນຄົນທີ່ໄດ້ຢູ່ນໍາເພິ່ນ
 ເມື່ອໄດ້ຍິນບັນດາຖ້ອຍຄໍາທີ່ລູກຫລານຮູເບັນ, ລູກຫລານ ຄາດ ແລະລູກຫລານ ມານາເຊໄດ້
 ກ່າວຢ່າງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນດີໃນສິ່ງນັ້ນ ³¹ຟິເນຣາດລູກຂອງປະໂລຫິດ ເອເລອາຊາໄດ້
 ກ່າວແກ່ລູກຫລານ ຮູເບັນ, ລູກຫລານ ຄາດ ແລະລູກຫລານ ມານາເຊວ່າ “ໃນມື້ນີ້ພວກເຮົາໄດ້
 ຮູ້ຈັກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຮົາເພາະວ່າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດການລະ-
 ເມີດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ຊ່ວຍລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະຫັດຂອງ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

³²ຟິເນຣາດລູກຂອງປະໂລຫິດ ເອເລອາຊາກັບພວກຜູ້ນໍາກໍໄດ້ພາກັນລາຈາກ ລູກຫລານ ຮູ-
 ເບັນ, ລູກຫລານ ຄາດ ແລະລູກຫລານ ມານາເຊ ໃນດິນແດນ ກິເລອາດ ກັບຄືນເມືອແຜ່ນດິນ
 ການາອານ ຫາລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ແລະ ເລົ່າກ່ຽວກັບ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ແກ່ພວກ ເຂົາ ຟັງ
³³ລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໄດ້ເຫັນດີໃນສິ່ງນັ້ນ ແລະພາກັນສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ຄິດທີ່ຈະ
 ໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນທີ່ລູກຫລານ ຮູເບັນ, ລູກຫລານ ຄາດ ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ນັ້ນ ³⁴ລູກ
 ຫລານ ຮູເບັນ ແລະລູກຫລານ ຄາດ ໄດ້ໃສ່ຊີໃຫ້ແທ່ນບູຊານັ້ນວ່າ ແທ່ນພະຍານເພາະວ່າແທ່ນ
 ນັ້ນເປັນພະຍານລະຫວ່າງກາງພວກເຮົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ

ບົດທີ 23

ໂຢຊວຍແນະນໍາປະຊາຊົນ

¹ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບພວກສັດຕູທີ່-
 ຢູ່ອ້ອມຮອບເປັນເວລາເທິງແລ້ວ ໂຢຊວຍກໍເຖົ້າແກ່ຫລາຍ. ²ເພິ່ນຈຶ່ງເອີ້ນພວກອິສຣາເອນທຸກ
 ຄົນ ຄືພວກເຖົ້າແກ່ ພວກຫົວໜ້າ ພວກຜູ້ຕັດສິນ ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະປະຊາຊົນມາແລ້ວ
 ເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຖົ້າຫລາຍແລ້ວ. ³ຝ່າຍພວກທ່ານກໍເຫັນທຸກໆ ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້-
 ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ຊົງເຮັດຕໍ່ຊົນຊາດທັງປວງເພື່ອຊ່ອຍພວກທ່ານ. ⁴ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນ-
 ເຈົ້າເອງທີ່ເຮັດເສິກເພື່ອພວກທ່ານ ຈົ່ງຟັງເດີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດເອົາດິນຂອງຊົນຊາດຕ່າງໆ ທີ່
 ຍຶດເອົາໄດ້ແລ້ວ ແລະທີ່ຍັງບໍ່ທັນຍຶດໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນສ່ວນຂອງຕະກູນທັງຫລາຍຂອງພວກທ່ານ
 ຊຶ່ງເປັນດິນລະຫວ່າງແມ່ນໍ້າຢໍແດນທາງຕາເວັນອອກ ກັບທະເລເມດີແຕຣາເນທາງຕາເວັນຕົກ.
⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະຊົງຂັບໄລ່ຊົນຊາດເຫລົ່ານັ້ນຖອຍໜີຈາກພວກທ່ານ ແລະ
 ພວກທ່ານຈະໄດ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້. ⁶ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈ ແລະ

ເຮັດຕາມທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມພຣະທຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງ ໂມເຊ ໄດ້ສັ່ງໄວ້. ⁷ຢ່າປະຖິ້ມຂໍ້ໜຶ່ງຂໍ້ ໃດ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າສ່ວນກັບປະຊາຊາດຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ກັບພວກທ່ານ ຫລືຮ້ອງຫາພະ ຂອງພວກເຂົາ ແລະສາບານໃນນາມຂອງພະນັ້ນ ພ້ອມທັງບົວລະບັດຂາບໄຫວ້ມັນ. ⁸ຈົ່ງສັດຊື່ ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຕາມທີ່ເຄີຍປະຕິບັດມາແລ້ວຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້.

⁹ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໃຫ້ຊົນຊາດທີ່ສຳຄັນ ແລະແຂງແຮງໜີຈາກພວກທ່ານ ແລະຍັງບໍ່ ທັນມີຜູ້ໃດສາມາດຕໍ່ສູ້ພວກທ່ານໄດ້. ¹⁰ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທ່ານກໍສາມາດຂັບໄລ່ຄົນອອກຈາກ ພວກທ່ານໄດ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຊົງເຮັດເສິກເພື່ອພວກທ່ານ ຕາມທີ່ ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້. ¹¹⁻¹²ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ຖ້າວ່າພວກທ່ານປະຖິ້ມ ພຣະເຈົ້າ ແລະກັບຄືນໄປຕິດຕໍ່ກັບຊົນຊາດທີ່ຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ. ¹³ໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະບໍ່ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີ ຈາກພວກທ່ານອີກຕໍ່ໄປ ພວກເຂົາຈະເປັນຄືແຮວ ແລະຫລຸມດັກຈັບໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອັນ- ຕະລາຍ ແລະເປັນຄືໄມ້ແສ້ຊຽນຫລັງ ຫລືສັງນູຢູ່ໃນຕາ ທີ່ເຮັດ ໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບ ປວດ ຈົນພວກທ່ານຈະສູນຫາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນອັນຈົບງາມນີ້ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກ ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້.

¹⁴ດຽວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນຂັ້ນຂອງຄວາມຕາຍແລ້ວ ທຸກໆ ຄົນກໍຮູ້ແກ່ຈິດໃຈແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຊົງປະທານສິ່ງທີ່ດີໆ ທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຕາມທີ່ຊົງສັນຍາ ໄວ້ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ບໍ່ມີຂໍ້ໃດທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ. ¹⁵⁻¹⁶ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ພວກທ່ານຊົງເຮັດສິ່ງທີ່ດີໆ ທຸກຢ່າງໃຫ້ຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ ແຕ່ວ່າຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຖືຮັກສາຄຳ ສັນຍາທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໄວ້ ໄປຮັບໃຊ້ ແລະຂາບໄຫວ້ພະອົງອື່ນ ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດພວກ ທ່ານທຸກຄົນ ຈົນວ່າທຸກໆ ຄົນຈະຈົບຫາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຈົບງາມ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທານ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.”

ບົດທີ 24

ໂຢຊວຍແນະນຳພວກອິສຣາເອນທີ່ເມືອງເຊເຄັມ

¹ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍໄດ້ເອີ້ນພວກຕະກູນອິສຣາເອນເຂົ້າມາໂຮມກັນຢູ່ເມືອງເຊເຄັມ ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນ ເອົາພວກເຖົ້າແກ່ ພວກຫົວໜ້າພວກຜູ້ຕັດສິນ ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະປະຊາຊົນມາ ແລ້ວຈົ່ງພາ- ກັນໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າ. ²ໂຢຊວຍເວົ້າຕໍ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ ປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຈົ້າ ທີ່ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳເອຟຣາດ ເບື້ອງນັ້ນໄດ້ຂາບໄຫວ້ພະອື່ນ ເຕຣາ ຊຶ່ງເປັນພໍ່ຂອງອັບຣາຮາມ ແລະນາໂຮກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ຮ່ວມຢູ່ນຳພວກປູ່ຢ່າຕາຍາຍນີ້. ³ດັ່ງນີ້ ເຮົາຈົ່ງພາອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນ- ດິນນັ້ນ ຂ້າມແມ່ນ້ຳເອຟຣາດ ແລະຜ່ານໄປທີ່ວ່າປະເທດການາອານ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງ ລາວທະວີຫລາຍຂຶ້ນ. ⁴ໂດຍໃຫ້ລາວມີລູກຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອີຊາກ ແລະໄດ້ປະທານລູກໃຫ້ອີຊາກ ຄືຢາໂຄບກັບເອຊາວ ຕໍ່ມາກໍມອບເຂດພູເສອີໃຫ້ເປັນ ສ່ວນຂອງເອຊາວ ສ່ວນຢາໂຄບກັບ

ລູກຫລານຂອງລາວໄດ້ລົງໄປທາງປະເທດເອຢິບ. ⁵ແລ້ວເຮົາໄດ້ສົ່ງໄມເຊ ແລະອາໂຣນໄປປະເທດເອຢິບ ເຮົາໄດ້ນຳເອົາໄພພິບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄປສູ່ປະເທດນັ້ນ ຕໍ່ມາ ເຮົາໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາ. ⁶ແລະເຮົາໄດ້ພາພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຈົ້າອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ແລ້ວທຸກໆ ຄົນຈຶ່ງມາຖົງທະເລແດງ ຝ່າຍພວກເອຢິບກໍຂັບລົດ ຮີບອອກໄລ່ຕິດຕາມພວກເຮົາລົງຮອດນ້ຳທະເລ. ⁷ເມື່ອພວກເຂົາອ້ອນວອນຮ້ອງຫາເຮົາ ເຮົາກໍບັນດານໃຫ້ຄວາມມືດຂັ້ນກາງລະຫວ່າງພວກເຂົາ ແລະພວກເອຢິບ ແລະໃຫ້ນ້ຳທະເລໄຫລຖ້ວມພວກເອຢິບ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າກໍເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາກະທຳຕໍ່ປະເທດເອຢິບ ແລ້ວ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາດົນນານ. ⁸ແລ້ວເຮົາກໍນຳເອົາພວກເຈົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຊາວອະໂມຣິດ ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາໃຫ້ພວກເຈົ້າຊະນະ ແລະຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ ແລ້ວເຮົາກໍທຳລາຍພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ. ⁹ຕໍ່ມາ ບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໄປ ເຈົ້າຊີວິດຂອງປະເທດໂມອາບ ກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ພວກອິສຣາເອນ ລາວສົ່ງຄົນໄປບອກບາລາອາມ ລູກຊາຍຂອງ ເບໂອ ໃຫ້ມາສາບແຊ່ງພວກເຈົ້າ. ¹⁰ແຕ່ວ່າເຮົາບໍ່ຍອມຟັງຄຳຂອງບາລາອາມ ດັ່ງນັ້ນ ບາລາອາມຈຶ່ງອວຍພອນພວກເຈົ້າ ແລະເຮົາຈຶ່ງໄຜດຊ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອນມືຂອງບາລາກ. ¹¹ແລ້ວພວກເຈົ້າພາກັນຂ້າມແມ່ນ້ຳຢໍແດນມາສູ່ເມືອງເຢຣິໂກ ຝ່າຍຊາວເມືອງເຢຣິໂກກໍຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ ແລະຍັງມີພວກອື່ນທີ່ຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າອີກ ຄື ຊາວອະໂມຣິດ ຊາວເປຣິຊີ ຊາວການາອານ ຊາວຣິດຕີ ຊາວກິກາຊີ ຊາວຮິວີ ແລະຊາວເຢບຸດ ແຕ່ວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າຊະນະພວກເຂົາ. ¹²ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດ ອະໂມຣິດ ສອງຄົນຕົກສະຫ້ານຍ້ານກົວ ແລະເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊະນະຍ້ອນດາບຫລືໜ້າທະນູເລີຍ. ¹³ເຮົາໄດ້ໃຫ້ທີ່ດິນແກ່ພວກເຈົ້າ ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊຸດຄົ້ນຖາກຖາງ ແລະເອົາຫົວເມືອງຕ່າງໆ ໃຫ້ ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງ ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ກິນໝາກອະງຸ່ນ ໝາກກອກ ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກຝັງ.”

¹⁴ໂຢຊວຍເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ຈົ່ງປະຖິ້ມພະຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ຢູ່ຕາຍາຍຂອງພວກທ່ານຂາບໄຫວ້ຢູ່ທີ່ປະເທດເມໂຊໂປຕາເມຍ ແລະທີ່ປະເທດເອຢິບ. ¹⁵ແລ້ວຈົ່ງຕັດສິນໃຈມື້ນີ້ວ່າ ພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ ຈະຮັບໃຊ້ພະຂອງບໍ່ຢູ່ຕາຍາຍທີ່ປະເທດເມໂຊໂປຕາເມຍ ຫລືວ່າພະຂອງຊາວອະໂມຣິດ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກທ່ານອາໄສຢູ່ນີ້ ແຕ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”

¹⁶ພວກປະຊາຊົນຕອບວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫົກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຮັບໃຊ້ພະອື່ນ. ¹⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ພາພໍ່ແມ່ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍອອກຈາກການເປັນຂ້າທາດຂອງປະເທດເອຢິບ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງພຣະອົງຊົງຄຸ້ມຄອງພວກຂ້ານ້ອຍໃນທຸກໆ ປະເທດທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຜ່ານມາ. ¹⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ຊາວອະໂມຣິດ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໜີອອກໄປກ່ອນໜ້າພວກຂ້ານ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າ-

ນ້ອຍ.”

¹⁹ຝ່າຍ ໂຢຊວຍກໍເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານອາດຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະພຣະອົງບໍລິສຸດ ແລະຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ທວງແຫນພວກທ່ານ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໃຫ້ອະໄພບາບ ແລະຄວາມຜິດຂອງພວກທ່ານ. ²⁰ຖ້າພວກທ່ານປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຮັບໃຊ້ພະທັງຫລາຍ ພຣະອົງຈະຊົງກັບຄືນມາຕໍ່ສູ້ ແລະລົງໂທດພວກທ່ານ ພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກທ່ານ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຊົງເຮັດດີຕໍ່ພວກທ່ານມາແລ້ວກໍຕາມ.”

²¹ພວກປະຊາຊົນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ ໂຢຊວຍວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ! ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.” ²²ໂຢຊວຍກໍຕອບພວກເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຮັບຮອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ເລືອກທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ໂດຍ ພວກຂ້ານ້ອຍຮັບຮອງໄດ້.” ²³ໂຢຊວຍເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງປະຖິ້ມພະຂອງພວກຕ່າງດ້ວຍທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກທ່ານສາ ແລະຈົ່ງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນດ້ວຍຄວາມສັດຊື່.”

²⁴ຝ່າຍປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ ໂຢຊວຍວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະຈະຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ.”

²⁵ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງໃຫ້ຄຳສັນຍາກັບພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ ແລະໄດ້ມອບກົດໝາຍກັບຂໍ້ຄຳສັ່ງແກ່ພວກເຂົາຢູ່ທີ່ເມືອງ ເຊເຄັມ. ²⁶ໂຢຊວຍ ຈຶ່ງບັນທຶກຂໍ້ຄຳສັ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ໃສ່ປຶ້ມພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເພິ່ນເອົາກ້ອນຫີນໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ຮົ່ມຕົ້ນກໍ ໃນບ່ອນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ²⁷ເພິ່ນເວົ້າຕໍ່ທຸກໆ ຄົນວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງຫີນກ້ອນນີ້ ມັນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ພວກເຮົາ ມັນໄດ້ຍົນທຸກຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເວົ້າຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະສະນັ້ນ ມັນຈະເປັນພະຍານບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານຄິດກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ.” ²⁸ແລ້ວ ໂຢຊວຍກໍໃຫ້ປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນກັບໄປສູ່ດິນທີ່ເປັນສ່ວນຂອງໃຜລາວ.

ໂຢຊວຍແລະເອເລອາຊາເສຍຊີວິດ

²⁹ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢຊວຍລູກຊາຍຂອງນູນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍເສຍຊີວິດໃນເວລາເພິ່ນມີອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ. ³⁰ພວກເຂົາຝັງສົບເພິ່ນໄວ້ໃນດິນຂອງເພິ່ນເອງທີ່ບ້ານຕິມນາດ-ເສຣາ ຢູ່ເທິງພູເອຟຣາຍິມທາງທິດເໜືອຂອງພູກາອາດ. ³¹ໃນຊົ່ວຊີວິດຂອງໂຢຊວຍນັ້ນ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດມາ ພວກເຂົາຍັງດຳເນີນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢູ່ຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກຜູ້ນຳທຸກໆ ຄົນ ທີ່ຮູ້ຈັກສິ່ງຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດຕໍ່ພວກອິສຣາເອນ.

³²ສ່ວນກະດູກຂອງໂຢເຊັບ ທີ່ພວກອິສຣາເອນເອົາມາຈາກເອຍິບນັ້ນ ກໍຟັງໄວ້ທີ່ເມືອງເຊເຄັມ ໃນດິນຕອນໜຶ່ງທີ່ຢາໂຄບຊື້ຈາກລູກຊາຍຂອງຮາໂມ ພໍຂອງເຊເຄັມ ເປັນເງິນຮ້ອຍຫລຽນ ດິນນັ້ນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານໂຢເຊັບ.

³³ຕໍ່ມາ ເອເລອາຊາ ລູກຂອງອາໂຣນກໍເສຍຊີວິດໄປສົບຂອງເພິ່ນໄດ້ຝັງໄວ້ຢູ່ທີ່ເມືອງ ກິເບອາ ຊຶ່ງເປັນເມືອງຂອງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ ຟິເນຣາດ ເມືອງນີ້ເປັນກຳມະສິດຂອງຟິເນຣາດຢູ່ເທິງພູນ້ອຍເອຟຣາຍິມ.

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.